

فهرهنگ له ئاوێندی زماندا

سهرنجدانئێکی وشه‌ی «دووگیان» له زمانی کوردیدا

ناسیخ مه‌لایی^۱

(وتاری توێژینه‌وه‌یی)

کاتی وهرگری: ۱۶ خه‌رمانه‌ی ۱۴۰۲، کاتی په‌ژێران: ۱۳ یه‌ فرانه‌یاری ۱۴۰۲، ل. ۲۱۱ - ۲۳۴

DOI: 10.22034/JOKL.2024.139693.1327

چکیده

واژگان زبان دربردارنده ذخیره‌ای فرهنگی هستند و می‌توانند طرز فکر و جهان‌بینی مبدعین و همچنین بکاربرندگان آنها را در طول تاریخ نشان دهند. دایره واژه‌ها در ابتدا بسیار محدود بود و انسان از طریق تجربه مستمر در طبیعت و سپس در جامعه توانست اندک‌اندک آن دایره را گسترده‌تر کند. زادوولد و فرزندپروری یکی از ابتدایی‌ترین تجارب بشر می‌باشد که او برای تعبیر از آن به ابداع و ساخت واژه پرداخته است. هنگامی که نطفه در رحم زن شکل می‌گیرد، دیگر آن زن همچون پیشتر نیست و با نگاهی متمایز دیده می‌شود. امروزه در زبان کردی برای چنین زنی چند واژه همچون "دووگیان" (Dugyan)، "سک‌پیر" (Sikpir)، و "لهمه‌پهره" (Lamapara) و غیره وجود دارد که واژه دووگیان در میانشان برجسته و دارای ویژگی‌های قابل توجهی است و بدین دلیل می‌تواند جنبه‌ای از جهان‌بینی کُرد را برآیند روشن‌تر سازد. این مقاله می‌خواهد با تکیه بر روش توصیفی-تحلیلی نگاهی به واژه دووگیان داشته باشد تا در کنار ویژگی‌های زبانی، ویژگی‌های فرهنگی واری آن را نیز نشان دهد. برجسته‌ترین نتیجه این بررسی آنست که واژه دووگیان جهان‌بینی کُرد را نسبت به انسان عموماً و زن خصوصاً به خوبی نمایان می‌سازد. این واژه بیانگر احترام فراوان کُرد برای مادر و جنین‌اش است. همچنین احتمال دارد قدمت واژه‌ی مقدس دووگیان به دو تا سه هزار سال پیش برگردد و مبدع یا مبدعین آن زنان باشند. از سویی دیگر، ساختار این واژه براساس یکی از کهن‌ترین مکانیسم‌های زبان کردی صورت گرفته است.

واژگان کلیدی: کُرد، فرهنگ، زبان، دووگیان، جهان‌بینی

کورتە

و‌شه‌گه‌لی زمان هه‌لگری پاشخانئێکی فهرهنگین و ده‌توانن بێر و بۆ‌چوون و جیهانبینی داھێنەرمان و به‌کارهێنەرانیان به‌ درێژایی میژوو دره‌خمن. بازنه‌ی وشه‌کان له‌ سه‌رھادا زۆر به‌رتسه‌سک بووه و مرۆف له‌ ڕینگای نه‌زموونی به‌رده‌واموه‌ توانی له‌ سروشت و ئینجا له‌ کۆمه‌لگادا به‌رهمه‌ر نه‌و بازنه‌یه‌ به‌ربلاوتر بکات. زاوژی و مندالداریی، په‌کیک له‌ سه‌ره‌تایه‌تیه‌ترین نه‌زمونه‌کانی مرۆفه‌ که هه‌ولێ داوه‌ له‌ زماندا جیگایان بۆ بکاته‌وه و وشه‌یان بۆ داڕێژیت. کاتێک مندالێک ده‌که‌وتیه‌ مندالدا‌نی ژنیکه‌وه، چیه‌تر نه‌و ژنه‌ وه‌کوو پیشتر سه‌یر نا‌ک‌ریت. نه‌مرۆ له‌ زمانی کوردیدا چه‌مند وشه‌نیک وه‌ک دووگیان، سک‌پیر، لهمه‌په‌ره‌ و هتد بۆ وه‌ها ژنیک هه‌ن که له‌ ئێوانیاندا وشه‌ی دووگیان وه‌کوو مو‌لکی تایه‌یه‌تی کورد، به‌رچاو و خاوه‌ن تایه‌تمه‌ندیی سه‌ره‌نچا‌کیشی خۆی ده‌رده‌که‌ویت و ده‌توانیت له‌م پرۆوه‌ لایه‌نئێکی جیهانبینی مرۆفی کورد پروتتر بیه‌توه. نه‌م وتاره‌ به‌ شێوازی وه‌سف‌ی-شیکاری هه‌ول ده‌دات ناوڕێک له‌ وشه‌ی دووگیان بداته‌وه‌ تا‌کوو له‌ پال تایه‌تمه‌ندیی زمان، تایه‌تمه‌ندییه‌ فهره‌نگیه‌کانی پشته‌وه‌ی دره‌خات. گرینه‌گترین نه‌جمای نه‌م لیکۆلینه‌وه‌ نه‌ویه‌ که وشه‌ی دووگیان جیهانبینی مرۆفانه‌ی کورد به‌رابه‌ر به‌ مرۆف به‌گشتیی و ژن به‌تایه‌ت به‌جوانی پشان ده‌دات و دره‌نه‌خات که کورد به‌ ڕێژئێکی زۆر وه‌ مامه‌له‌ که‌گه‌ل دا‌یکدا ده‌کات و وه‌ک مرۆفئێکی گیان‌له‌به‌ری خاوه‌ن‌ماف سه‌رتجی ناوله‌مه‌که‌شی ده‌دات. هه‌روه‌ها ڕه‌نگه‌ وشه‌ی پیروژی دووگیان، وه‌کوو یادگارئێکی سه‌رده‌می دا‌یک‌سالاری، له‌ زمانی کوردیدا خاوه‌ن ته‌مه‌نئێکی دوو تا سه‌ هه‌زار سا‌له‌ بیه‌ت و له‌ لایه‌ن ژنانیه‌شه‌وه‌ دا‌هێنرا‌یه‌ت. له‌ لایه‌کی تریشه‌وه‌، پیکه‌اته‌ی نه‌م وشه‌یه‌ په‌کیک له‌ کۆترین ڕیکاره‌کانی وشه‌پۆرنا‌نی زمانی کوردیه‌یان بۆ ده‌رده‌خات.

و‌شه‌گه‌لی سه‌ره‌گی: کورد، فهره‌نگ، زمان، دووگیان،

جیهانبینی

۱- پیشه‌کی

پته‌وترین پردی نیوان وه‌چه یه‌ک له دوای یه‌که‌کانی هه‌ر نه‌ته‌وه‌یی‌ک زمانه. بیه‌گومان نه‌گه‌ر مرۆف‌ئەم زمانه‌ تاییه‌ته‌ی خو‌ی نه‌بوایی‌ت، هیچ‌ جیا‌وازییه‌ک له‌ نیوان مرۆف‌ه‌ سه‌ره‌تاییه‌نه‌کان و مرۆف‌ی سه‌رده‌مدا نه‌ده‌بوو یان لانی که‌م جیا‌وازییه‌کی زۆر لا‌واز له‌ نیوانیاندا ده‌بوو؛ هیچ‌ هه‌والیکیش له‌م هه‌موو ژیار و شارستانییه‌ت و پیشکه‌وتنه‌ه‌ و هتد له‌ ئارادا نه‌ده‌بوو. گشت‌ زانین و نه‌زمونه‌کانی مرۆف‌ له‌ رینگای ئەم پرده‌وه‌ ده‌سته‌به‌ده‌ست بوونه و بۆ به‌ره‌کانی داها‌توش گوازا‌ونه‌ته‌وه‌. دا‌رمانی ئەم پرده‌ به‌ واتای دا‌برانی به‌ره‌کانی داها‌توو له‌ گشت‌ ئەو زانیاری و نه‌زمونه‌ گرینگانه‌ی ده‌بی‌ت که‌ به‌ره‌کانی پیشتر به‌ درێژایی میژوو به‌ چنگیان خستوو تا داها‌تووانیان ده‌وه‌ده‌ست وه‌ریان بگرن و چیت‌ر ئەو نه‌زمونانه‌ دوویات و چه‌ندپات نه‌که‌نه‌وه‌ و ته‌مه‌نی خو‌شیان له‌ رینگای ئەو زانیاری و نه‌زمونانه‌دا ته‌رخان نه‌که‌ن.

زمان له‌ نیو‌ بازنه‌ی به‌ربلا‌وی فه‌ره‌نگدا ده‌وه‌ستیت. فه‌ره‌نگ (چاند، کولتور) وه‌کوو هه‌نبانه‌بو‌رینه‌یی‌ک سه‌رجه‌م سامانی مرۆف‌ له‌ ژياندا له‌ به‌ر ده‌گری‌ت. وشه‌ی «فه‌ره‌نگ» به‌م واتا مه‌به‌سته‌ی ئیمه‌ له‌ فه‌ره‌نگی زانستگای کوردستاندا (۱۳۹۷/۳: سه‌روه‌شی فه‌ره‌نگ) ئاوه‌ها ناسیندراوه‌: «دیارده‌یی‌کی کۆمه‌لایه‌تی له‌ دا‌بونه‌ریت، بیه‌ر و بۆ‌چوون، هونه‌ر و لیها‌توویی و شیوازی ژیان که‌ له‌ درێژه‌ی نه‌زمونی میژوویی گه‌لاندا ره‌نگ ده‌گری‌ و بۆ به‌ره‌ی داها‌توو ده‌مینیته‌وه‌». بیه‌گومان ئه‌رکی را‌گواستنه‌وه‌ی به‌شیک‌ی گه‌وره‌ له‌و سامانه‌ گرینگه‌ی مرۆف‌ به‌ زمان جیبه‌جی ده‌کری‌ت و مانه‌وه‌شی له‌ درێژه‌ی میژوودا به‌ مانه‌وه‌ی زمانه‌وه‌ به‌نده‌. «له‌ناو‌چوونی هه‌ر زمانیک‌ به‌ واتای له‌ناو‌چوونی پۆلیکی گه‌وره‌ له‌ ویناکان، هه‌زه‌کان، بیه‌رک‌دنه‌وه‌کان و واته‌ له‌ناو‌چوونی یه‌ک فه‌ره‌نگه‌» (گرگی و ها‌وکاران، ۱۳۹۲: ۱۹۷). زۆرن ئەو نه‌ته‌وانه‌ی له‌ درێژه‌ی میژوودا زمانه‌که‌یان بزر بووه‌ و به‌و بۆنه‌وه‌ به‌شی هه‌ره‌ زۆری فه‌ره‌نگه‌که‌شیان گۆر‌دراوه‌ و مه‌خابن به‌ شوین نه‌مانی ئەو زمان و فه‌ره‌نگانه‌دا چه‌نده‌ها جو‌ری روانین و بیه‌رک‌دنه‌وه‌ش سه‌باره‌ت به‌ جیهان و ئەوه‌ی تیدا‌یه نه‌ماون.

باسی زاو‌زی و دوو‌گیان‌بوونی ژن، یه‌کینک له‌و بواره‌ سه‌ره‌تایی و گرینگانه‌یه‌ که‌ مرۆف‌ هاو‌ری له‌ گه‌ل ته‌مه‌نی خو‌یدا ناسیویه‌ و وه‌کوو یه‌کینک له‌ بواره‌ ئاساییه‌کانی رۆژانه‌ سه‌رنجی داوه‌ و به‌م بۆنه‌وه‌ هه‌ر له‌ سه‌رده‌می جی‌گی‌ری‌بوون و بیکه‌اتنی زمانه‌وه‌ هه‌ول‌ی داوه‌ وشه‌ی له‌بار بۆ ده‌رپ‌رینی روانین و بۆ‌چوونی خو‌ی له‌ حاندی بواره‌ ئاساییه‌کانی ژيانی رۆژانه‌ به‌ گشتی و ئەم بواره‌ به‌ تاییه‌ت دا‌رپ‌ریت. بیکه‌اتنی زمان وه‌کوو شو‌رپ‌شیک‌ی گرینگ‌ی میژووی مرۆف‌ایه‌تی، له‌ نا‌کاو نه‌بووه‌ و وه‌کوو

ھەر دیاردەییکی جیھانى بە گرینگ و ناگرینگىهوه رینگایىكى دورودرێژى برپوه و بەرەبەرە پىنگەىشتوو و ئەم سامانە پىشکەوتووئەى ئەمرۆیىنەى لە خۆ گرتوو. دووھەمىن شۆرشى گرینگى مرۆفى مودێرن، واتە زمانى کالى سەرەتایى لە نزیكەى ۵۰ ھەزار سالێک لەمەوبەر وردەوردە دەستى پىکرەوو و بە دواى ئەزمونىكى درێژخایەنەوه پىکھاتەىنكى رینگەپوینكى لە خۆ گرتوو (قرشى، ۱۳۸۱: ۸۴)؛ کەوايە، ھەر وشەىنک لە نۆ خۆیدا خاوەن ئەزمونىكى زۆر و پرپايەخى مرۆفییە و لە پرێکدا دانەرپێژارو.

کاتیک تاکەکانى نەتەوہیىک سەرەپرای دەولەمەندیى وشەدانى زمانەکەى خۆيان، پەنا بۆ وشە بەرابەرەکانى زمانىكى دیکە دەبەن، ئەوا خۆيان، فەرھەنگ و زمانەکەيان بە باشى نەناسیو. بى گومان نەتەوہ جۆرەجۆرەکانى جیھان خاوەن ئەزمون و بەسەرھاتگەلێكى جياوازن کە کارىگەرى ژینگە و ناوچەى جوگرافى نىشتەجى بوونيان و چەند راستیىەكى دیکە بە سەر ئەو ئەزمون و بەسەرھاتانەوه بە پرونى دیارە. کەوايە، ئەگەر دابراىنک لە نۆيان زمانى دوو بەرەى دواھاتوو و پىشوو دا پرو بەدات، ئەوا بە دلئایىیەوه بەرەى دواھاتوو لە فەرھەنگ و مێژووى بەرەکانى پىشتى خۆى دابراو و خودئاگا يان ناخودئاگا لەو ئەزمونە پرپايەخەى پىشيان دەسخەرۆ ماوەتەو و بە لاسایى کردنەوى زمانىكى دیکە، فەرھەنگ و ئەزمونى پىشيانى نەتەوہیىكى دیکە ئەزمون دەکات کە بوى نامۆیە.

ھىچ کەسىک ناتوانیت نکۆلى لە کارىگەرى و رۆلى ئەو پەيوەندییە بەکەلکە نۆيان زمانى و نۆيان فەرھەنگىیەى زمان و فەرھەنگە جۆرەجۆرەکان بکات کە پەرەسەندن و گەشەکردنى زمان و فەرھەنگەکانى لى دەکەوتتەو، بەلام ئەگەر تاکەکانى نەتەوہیىک بە رادەىنكى زۆر، يان بە تەواوى زمان و فەرھەنگى خۆيان لە بىر بىنەو و پەنا بۆ زمان و فەرھەنگىكى نامۆ بىن، ئەوا زيانىكى گەورەيان لى قەوماو و ناخودئاگا لە نەمانى شۆەرپوانىن و جیھانىنى پىشيانى خۆياندا رۆلپان گێراو.

جیھان بە گشت نەتەوہ و رەچەلەکەکانیىەو جیھانە. ناسىنى ھەر دووى جیھان و مرۆف پىوستى بە ناسىنى جیھانىنى گشت مرۆفەکان ھەيە و ھىچ جياوازییەک لە نۆيان رەگەزە جۆرەجۆرەکاندا نییە و ھەمويان بە بى لەبەرچاوگرتنى مۆرک يان پتوەرەکانى پىشکەوتوو و دواکەوتوو و ھتد، لەم بابەتەدا بەرابەرن و ھەر کاميان خاوەنى بايەخى مرۆفى و مرۆفناسانەى خۆيانن. جۆرەپوانىنى ئەمرىکایىەک ھىچ سەرترىیەكى بە مل جۆرەپوانىنى ئەفغانستانىیەکدا نییە، بەلکوو ھەر دوويان مرۆفن و لە ناسىنى مرۆف و جیھاندا گرینگى خۆيان ھەيە. تەنانەت جیھانىنى ئەو نەتەوہ زۆر بچوکانەش کە ھەژماریان ناگاتە يەک ملیۆن کەس، لە ناسىنى مرۆف و جیھاندا پىگەى خۆيان

هیه. که‌وايه، له ناسینی مرۆف و جیهاندا، هەر جۆره‌وانینیڭ دوتوانیت یارمه‌تیمان بدات تاكوو جیهان و مرۆف به گشتی باشتی بناسین.

ناسینی بیر و بۆچوونی نته‌وه‌کانی جیهان و جیهانیینیان دوتوانیت بیخ و بنه‌ره‌تی زۆریه‌ی کیشه و ناكووکیگه‌لیکمان بۆ بداته‌وه که له درێژهی میژوویناندا سه‌ریان هه‌لداوه. هه‌روه‌ها دوتوانیت یارمه‌تیمان بدات تاكوو خاله‌هاوه‌شه‌کانی جیهانیینییه‌که‌یان بدۆزینه‌وه و بۆ ناسینه‌وه و په‌یوه‌ندی و لیکتیگه‌یشتنیکی له‌بارتر و مرۆفانه‌تر که‌لکیان لی وهر بگرین. بی‌گومان، شاکلیلی پیکه‌وه‌ژیانیکی مرۆفانه‌تر له ناسین و لیکتیگه‌یشتندایه که هه‌میشه‌ش له ئایین و به‌تابیه‌ت ئایینه‌تاک‌به‌رستییه‌کاندا بایه‌خی پی دراوه. له‌ئایه‌تی سێژده‌هه‌می سووره‌تی حوجوراتدا هاتووه «ئه‌ی خه‌لکینه‌! هه‌ر له‌نێر و میوێکه‌ه‌ی ئیوه‌مان وه‌دی هیناوه و کردوومان به‌چه‌ند گه‌لیک و چه‌ند هۆزیک هه‌تا یه‌کتر بناسن» (الحجرات: ۱۳). به‌دنیاییه‌وه، باشتی و پیشکه‌وتووترین ئامرازیش بۆ ئه‌م ناسین و لیکتیگه‌یشتنه هه‌ر زمانه که هه‌لگری به‌شیکێ گه‌وره‌ی فه‌ره‌نگ و جیهانیینی خاوه‌نه‌که‌یه.

وا دیاره چه‌ند وشه‌ییکی تر وه‌ک «ئافس، هاوس، یاوس، ئاوس، زکپ، له‌مه‌په‌ره، تۆله‌زگ، به‌ردار، به‌ره‌مدار» (فه‌ره‌نگی زانستگای کوردستان، ۱/۱۳۹۷: ۱ ژێروشه‌ی «ئاوس») له‌زمانی کوردیدا هه‌ن که زۆریه‌یان بۆچوون و سه‌رنجی داھینه‌ران و به‌کاره‌یتیه‌رانیا له‌باری کارله‌شناسی یان فیزیۆلۆژییه‌وه بۆ دایک و منداله‌که‌ی ده‌رده‌خه‌ن و بۆ سه‌رده‌میکی زۆر کۆنتر ده‌گه‌رینه‌وه و به‌م بۆنه‌وه ناکه‌ونه‌نیو بازنه‌ی سه‌ره‌کیی بابه‌ته‌که‌وه. که‌وايه، ئه‌م وتاره، ته‌نیا هه‌ول دده‌ات له‌رێگای ره‌چه‌له‌کناسیی وشه‌ی دووگیانه‌وه سه‌رنجی به‌شیکێ زۆر بچووک به‌لام گرینگکی شیوه‌ی بیرکردنه‌وه و جیهانیینی مرۆفانه‌ی مرۆفی کورد (به‌ژن و پیاویه‌وه) سه‌بارت به‌دایک و ئاوله‌مه‌ بدات، تاكوو هیلمه‌ییک له‌ فه‌ره‌نگ و زمانی کورد لیکنه‌داته‌وه. گرینگترینی ئه‌و پرسیارانه‌ی له‌م وتاره‌دا ولام ده‌درینه‌وه بریتیی له‌:

- ئایا وشه‌ی دووگیان توانیوه فه‌ره‌نگی کورد له‌م گۆشه‌نیگاوه به‌باشی بناسینت؟
- جیهانیینی مرۆفی کورد به‌رابه‌ر به‌دایک و ئاوله‌مه‌ی نیو مندالانییه‌وه چۆنه و چ تا‌یبه‌تمه‌ندییه‌کی هه‌یه؟

- وشه‌ی دووگیان کام یه‌ک له‌رێکاره‌ زمانیه‌ کۆنه‌کانی زمانی کوردی ده‌رده‌خات؟

۲- پېشىنە

مستەفا رەسوول (۱۹۷۰) لە ئەدەبىي فۆلكلورى كوردى دا پەرژاوتە سەر بەشىكى زۆر گرینگى فەرھەنگى كوردى كە فۆلكلورە. گرینگى فۆلكلور لەم كتيبەدا لە دوو بارەو بەرھەم دەردەكەوت: يەكەم فۆلكلور خۇى ئاوتنەى كۆمەلگايە و دەتوانين بليين هيچ دياردەيىكى فەرھەنگى نيبە كە لە فۆلكلوردا ئاوپرى لى نەدرايىتتەو؛ دووھەم فۆلكلور خاوەن و پارێزەرى زمانىكى تا رادەيىك بىخەوشە كە بە باشى توانيويە و بەردەواميش دەتوانيت لە تويى وشەكانيدا فەرھەنگ بنويىتتەو. كەوايە، رەنگە نووسەر لە ليكۆلينيەو كەيدا راستەوخۆ خەمى دەرختنى ئەم بارە دووھەمى نەبوويىت، بەلام بە پاراوى باسى بەشەكانى ئەدەبىي فۆلكلورى كوردى وەك چيرۆك، گۆرانى، پەندى پېشىنيان، قسەى نەستەق، و گالئەوگەپى كردوو و توانيويە بىر و بۆچونى زۆرىك لە رۆژھەلاتناسەكان سەبارەت بە فەرھەنگ و فۆلكلورى كوردى و كاريگەريان لە رۆژھەلاتى ناويندا بنارووزيىت.

ھينلە^۳ (۱۹۵۸) لە زمان، ھنر و كولتوردا لە تيۆريى بينجامين لى وۆرف ئەدوى كە باسى پەيوەندى زمان و ئەزمون و رۆلى گرینگى زمان لەم پەيوەنديە و تەنەت دەستنيشان كوردنى ئاست و سنورى ئەزمون دەكات. ئەم تيۆريە لە بەشكىدا دەليىت: ھەر زمانىك سىما (شكىل) بە ھزرى قسەپيەكرانى خۇى دەبەخشيىت؛ ھەر كولتورىك و زمانىك كە پيەكەو ھەوليان دابى، گەلىن پەيوەنديى گرینگ لە نيوان لايەنە گشتيەكانى رېژمان و لايەنە تايەتەكانى ئەو كولتورە لە ئارادا ھەيە.

محەمەدى (۱۳۹۹ھ) لە وتارى «بازتاب ويژگى ھاي فەرھنگى و اقليمى در شعر بومى گروس» دا گەيشتووە بەو ئەجامە كە بيچگە لە ھينديك ھەلگوتن بە پيغەمبەر و بنەمالەى بى گەردى نەيىت، نيشانەيىك لە رەنگدانەو ھيىكى بەھيزى تايەتمەنديە فەرھەنگى و ناوچەيەكانى بيچارى گەرووس و ھەرەھا بارودۆخە جۆگرافى و كۆمەلايەتيەكەى لە شيعرى شاعيرە گەرووسەكانى نيۆ ليكۆلينيەو كەدا نايىنريىت.

محەمەدزادە (۱۳۹۵ھ) لە وتارى «بازنمايى اجتماعيات در ادبيات كردى» دا باسى گرینگى ويژەى زارەكى و پيگەى لە زماندا دەكات و دەليىت زمان لە رەوتى ميژووبى گۆرانى ويژەدا گرنگايەتيەكى زۆرترى بە دەست ھيئاو و بەم بۆنەو دەبى پيش لە ھەموو شتىك ھەول بۆ كۆرەندەو ھى و ويژەى زارەكى يان دەفكى بدرىت تاكوو زمان و وشەكانى بە ھوى پيشكەوتنەو كال نەبنەو و ئينجا ون نەبن.

سه‌لمانی نژاد میهرتابادی و شوکری (۱۳۹۹هـ) له وتاری «جایگاه کهن‌الگوی اصل مادینه در اشعار شیرکو بی‌کس» دا گه‌یشتونته ته‌و نه‌جامه‌ی که کۆنه‌میناکی دایکی نیشتمان به شیوازگه‌لینکی جۆربه‌جۆر له شیعره‌کانی شیرکو بی‌کس دا ره‌نگی داوه‌ته‌وه. ئەم ره‌نگدانه‌وه به هۆی زالبوونی دیارده‌ی ژن‌سالاری له ناخی فەرهن‌گ و ئینجا له به‌شی ناخودناگای میشکی شاعیردا رووی داوه. ئەم دیارده‌یه هەر له کۆنه‌وه هه‌بووه و له درێژدی میژوودا توانیویه دونیای ئوستورره بپریت، به‌لام له دونیای ئاینه‌کاندا ورده‌ورده کال بووه‌ته‌وه و جینگای خۆی له به‌شی ناخودناگای مرۆفدا کردووه‌ته‌وه. شاعیران وه‌کوو نوینه‌ری کۆمه‌لگای خۆیان، به‌رده‌وام وه‌ک ئاوینه هه‌ولیان داوه راستییه‌کانی ئەو کۆمه‌لگایه بنویننه‌وه. توانستی به‌ربلأوی شیرکو بی‌کس له بواری شیعر و شاعیری و هه‌روه‌ها زانیاری ته‌واوی سه‌بارت به فەرهن‌گی کورد وای کردووه بتوانیت له شیعره‌کانیدا وینه‌یینکی روون و بینگه‌رد له دایکی نیشتمان پیشکەش بکات.

لاوژه (۱۴۰۱هـ) له وتاری «تحلیل زبان عرفانی در دیوان محوی» دا ده‌لێت که شیعره‌کانی مه‌حوی له ده‌رپرینی مه‌به‌ستی عیرفانی و بی‌ری سۆفیانه‌دا ده‌رکه‌وته‌ی ئەزمونه عیرفانییه‌کانی نین و زۆرتر له سه‌ره‌کواتا‌کانی زمانی پیشینی سۆفیانه و ئەو وئنا بی‌چم‌گرتووه هی‌مایینه‌وه ده‌ردین که له به‌ره‌مه پیشتره‌کاندا ده‌بینرین. لەم رووه‌وه، زۆرترین گرین‌گایه‌تی شیعره‌کانی مه‌حوی له‌وه‌دایه که زاراوه سۆفیانه‌کان له بازنه‌یینکی واتایدا ده‌به‌ستنه‌وه و جارنه‌جاری‌کیش بازنه‌ی واتایی ئەم زاراوانه به‌ربلأوتر ده‌که‌ن و چه‌شنه‌واتاییکی به‌رچاو له قه‌باره‌یینکی نویدا ده‌ئا‌فرینن.

قادر که‌ریم (۱۳۹۹هـ) له وتاری «که‌له‌پوور له شیعی نوئی کوردیدا: خویندنه‌وه‌ی به‌ره‌مه‌ی کاکه‌ی فەل‌ل‌اح به‌ نموونه» دا ناماژه به ئە‌ن‌جامه‌که‌ی ده‌کات و ده‌لێت که پیکه‌ینانی حکوومه‌تی کوردی له لایه‌ن شیخ مه‌حمودی حه‌فیده‌وه کاریگه‌رییه‌کی زۆری له سه‌ر شیعر داناوه؛ واته شاعیرانیک وه‌ک پیره‌میزد، گۆران و کاکه‌ی فەل‌ل‌اح هه‌ولیان داوه فەرهن‌گ و که‌له‌پووری نه‌ته‌وه‌یی به‌ شیواز و چه‌شن‌گه‌لینکی جۆربه‌جۆر بنویننه‌وه و روومه‌تی به‌ره‌مه‌کانیان له ری‌نگای ئەم تاییه‌تمه‌ندییه‌وه بناسینن. کاکه‌ی فەل‌ل‌اح وه‌کوو میناکی ئەم وتاره توانیویه هونه‌رمه‌ندانه مامه‌له له گه‌ل فەرهن‌گی کوردیدا بکات و بیه‌یینته نیو شیعره‌کانییه‌وه و له پیکه‌ینانی بی‌ر و واتای نویدا که‌ل‌کیان لێ وه‌ر‌ب‌گریت.

شیخ ته‌یب (۲۰۱۰) به وه‌ر‌گێڕانی وتاریکی عه‌ره‌بیی له ژێر ناوی «زمان و کۆمه‌ل» دا سه‌رنجی خویننه‌ر بۆ سه‌ر په‌یوه‌نیی زمان له گه‌ل بی‌ر و ژیا‌ردا را‌ده‌ک‌یشیت. له دوو به‌شی ئەم وتاره‌دا ناماژه به په‌یوه‌ندییه‌کانی زمان له گه‌ل بی‌ر و ژیا‌ردا کراوه و ده‌ور و ئە‌ر‌کی گرین‌گ و حاشاهه‌لنه‌گری زمانیش لەم په‌یوه‌ندییه‌دا ره‌چاو گیراوه.

ئەگەرچى -يىجگە لە كتيىبى زمان، ھزر و كولتور كە تا ڤادەينىك پەيوەنديىەكى زۆرتى بەم باسەو ھەيە- ھىچ كام لەم بەرھەمانە ڤىكاوڤىك لە گەل بابەتى سەرەكىبى ئەم وتارە نايىنەو ە تەنيا باسى ڤەنگدانەو ەى فەرھەنگ و كۆمەلگا لە زمان و ھەرەھا بەرھەمى نووسەران و شاعيران دەكەن نە لە خودى وشەكاندا؛ واتە تەنيا زمانتەو ەر و وڤژتەو ەرن و ڤاستەو ڤاست ئاوڤيان لە وشەكانى زمان نەداو ەتەو ە، بەلام خاوەن بايەخ و بەھاي خۇيانن و دەتوانن باشتر ڤىگا بۆ توڤژينەو ەى لەم جۆرە خۆش بكەن. كەوايە، ئەم توڤژينەو ە لە جۆرى خۇيدا نوڤيە و دەتواننئ دەلاقەيىك بەرەو ديمەنيىكى ڤەنگين و ھەرەھا پيويست لە زمانى كورديدا بە ڤووى ليكۆلەران و توڤژەراندا بكاتەو ە و لە ناسينى زمان و فەرھەنگى كورددا بەكەلك ببىت.

۳- پەيوەنديى زمان و فەرھەنگ

پيش لەو ەى باسى پەيوەنديى نيوان زمان و فەرھەنگ بكەين، دەبى بزائين فەرھەنگ چيىە. فەرھەنگ (چاند يان كولتور) بازەنيىكى گشتگيرى ڤەنگاوڤەنگە كە لە ڤىنگاي گشت ئەو بەشە ڤەنگاوڤەنگانەيەو دەناسرئت. داڤرانى ھەر يەك لەو بەشانە، لە گەيشتن و دەستخستنى پيئاسەينيىكى متمانەپىكراو و جىباو ڤ سەبارەت بە فەرھەنگ دوورمان دەخاتەو ە. كاتىك دەتوانن ئيديعاى ناسينىكى لەبار و گونجاو سەبارەت بە نەتەو ەيىك بكەين كە گشت يان لانى كەم زۆرينەى ئەم بەشانەى فەرھەنگمان بە باشى ناسيىت و تووشى ڤڤارىكى سەرسەرى و بەپەلە و ڤاژەكيانە سەبارەت بە فەرھەنگ و ئينجا نەتەو ە خاوەن فەرھەنگە كە نەبوويىت.

زۆرن ئەو ڤڤارە ھەلە و ڤەمەكيانەى لە دريژەى ميژوودا لە سەر نەتەو ە جۆرەجۆرەكاندا دراون و ھەر بە بۆنەى و ھا ڤڤارەگەليىكەو ە سيمما و دەمچاوى ئەو نەتەوانە بۆ ماو ەينيىكى دوورودريژ يان بۆ ھەميشە لە بيري نەتەو ەگەليىكى ديكەدا ليئل و كڤت بوونە و ەكوو ميتراتىك بۆ بەرەكانى داھاتووش ماو ەتەو ە. بىچ گومان بەشيك لە شەر و ناكۆكيىبەكانى نەتەو ە دراوسى و ھەرەھا نەتەو ە دوورلەيەكەكان دەرئەنجامى و ھا تيگەيشتنىكى چەوت و ناتەواو بوو ە و ھەولگەليىك ەك «پىكدادان يان شەڤرى ژيارەكان» و لەم دوواييانەشدا «وتووڤژى ژيارەكان يان فەرھەنگەكان» لە پيئاوى وروژاندن و دەرخستنى ڤاستيىبەكان و ڤاستكردنەو ەى خالە چەوتەكانى ئەو ليكتيىنەگەيشتنە كۆنانە بوونە.

زانايانى ئەم بوارە لە سەر پيئاسەى فەرھەنگ ھاودەنگ نين كە سەرچاوى ئەم فرەدەنگيىە بۆ خودى فەرھەنگ و چيھاتەكەى دەگەڤتەو ە. ڤەنگە ساكارترين پيئاسە سەبارەت بە فەرھەنگ ئەو ەيە

که به «رێ و پره‌سمی ژبانی کۆمه‌لگا» (توسلی، ۱۳۸۶: ۱۰۷) دانراوه؛ واته گشت ئەو دیاردانەیی بە کۆمه‌لگا و ژبانی بە کۆمه‌لی مرۆڤه‌وه گریانی خواردوو، له بازنەیی فەرهنه‌نگدا جێ ده‌کرێته‌وه. زۆریه‌ی زانایانی بواری فەرهنه‌نگ‌ناسی له پیناسه‌ی فەرهنه‌نگدا چاویان له دوو لایه‌نی دهره‌ست و به‌ره‌ستی فەرهنه‌نگ کردوو و به‌م شیوه‌یه‌ پیناسه‌ی ده‌کن: «گشتی‌کی چنراو له باوه‌ر، به‌ها، ناوات، زانست، هونه‌ر، لێزانین، ره‌وش و چالاکیه‌ کۆمه‌لایه‌تییه‌کان وه‌کوو به‌شی دهره‌ستی فەرهنه‌نگ و ژیار وه‌کوو به‌شی به‌ره‌سته‌که‌ی» (حیسی، ۱۳۷۸: ۵).

ئەو فاکتەر و راستییانەیی که پیکهاتەیی فەرهنه‌نگ داده‌پرێژن له هه‌موو فەرهنه‌نگه‌کاندا یه‌کده‌ست و هاوبه‌ش نین، به‌لکوو له فەرهنه‌نگه‌که‌وه بۆ فەرهنه‌نگه‌کی دیکه جیاوازن. ئەم جیاوازییه‌ و ده‌کات فەرهنه‌نگه‌کی یه‌کده‌ست له ئارادا نه‌بیت و هه‌ر نه‌ته‌وه‌ییک خاوه‌ن فەرهنه‌نگی تایبه‌ت به‌ خۆی بیت. مرۆڤ منداڵی سروشته و له باوه‌شیدا هه‌موو شتییک فێر ده‌بیت و به‌م بۆنه‌وه، سروشت یان جوگرافیای هه‌ر ولات یان نه‌ته‌وه‌ییک یه‌کیک له کاریگه‌رترینی ئەو راستییانیه‌ که پیکهاتەیی فەرهنه‌نگی ئەو ولات و فەرهنه‌نگه‌ دیاری ده‌کات یان لانی‌که‌م رینگا بۆ گیرسانی ده‌کاته‌وه. له ده‌روونناسیدا فەرهنه‌نگ به‌م جوژه‌ پیناسه‌ کراوه: «مه‌به‌ست له فەرهنه‌نگ له ده‌روونناسی نیوان فەرهنه‌نگیدا شیوه‌ی ژبان و جیهانبینی هه‌وبه‌شی ئەو مرۆڤانه‌یه‌ که له یه‌ک کۆمه‌لگا، یه‌ک کۆمه‌ل یان یه‌ک نه‌ته‌وه‌دا ده‌ژین. هه‌چ کۆمه‌لگاییک، بچووک یان گه‌وره، بێ فەرهنه‌نگ نییه‌ و خاوه‌ن شیوه‌ژبان و جیهانبینی تایبه‌ت به‌ خۆیه‌ که له رینگای باوه‌رە‌کان، داب و نه‌ریته‌کان، منداڵداری، پیکهاتەیی بنه‌مائه‌، ئەزمونه‌ باوه‌کان و هتد دیاری ده‌کریت» (رضوی، ۱۳۹۲: ۱۲-۱۳).

بێ گومان سروشت و جوگرافیا کاریگه‌ری حاشاهه‌لنه‌گریان به‌ سه‌ر شیوه‌ژبان و جیهانبینییه‌وه ده‌بیت. ئەزمون، شیوه‌ژبان و جیهانبینی نه‌ته‌وه‌ییک که له ده‌شتاییه‌کان و پال زه‌ریاکاندا ده‌ژی، زۆر جیاوازتر له‌و نه‌ته‌وه‌یه‌ که له کوێستان یان وشکه‌لان و بیاواندا راده‌بوێژت. له پال کاریگه‌ری جوگرافیا و سروشتی ژینگه‌دا، ژبانی کۆمه‌لایه‌تیش رۆلیکی گرینگ له پیکهاتەیی فەرهنه‌نگدا ده‌گیرێت. که‌وایه، «جیهانی مرۆڤ پێچه‌لپێچه و خاوه‌ن ره‌هه‌نده‌ تایبه‌ته‌کانی خۆیه‌؛ واته‌ به‌ره‌ته‌که‌ی له به‌رنگاربوونه‌وه‌ی مرۆڤ و سروشت و هه‌روه‌ها مامه‌له‌ی مرۆڤ له‌گه‌ڵ خۆی و مرۆڤه‌ هاوچه‌شنه‌کانی و ئینجا پیکهاتەیی کۆمه‌لگا و فەرهنه‌نگ له رینگای ئەم به‌رنگاری و مامه‌له‌کردنانه‌وه‌ دارپێژراوه» (رحمانی، ۱۳۹۲: ۲). زمان نامرازیکه‌ ده‌توانیت ره‌نگدانه‌وه‌ی ئەم دوو ره‌هه‌نده‌ له فەرهنه‌نگدا، واته‌ به‌رنگاربوونه‌وه‌ی مرۆڤ و سروشت له لاییک و مامه‌له‌ی مرۆڤ له‌گه‌ڵ خۆی و هاوچه‌شنه‌کانیدا له لاییکه‌ دیکه‌وه به‌ راده‌ییکه‌ په‌سه‌ندکراو ده‌ریخت.

یەكێك لە بەشە دەرھەستەكانى فەرھەنگ و یان بگرە گرینگترین بەشى دەرھەستى فەرھەنگ،

زمانە.

ئەو تاكانەى لە كۆمەلگایىكى زمانى تارادەییك جىگىردا دەژىن و بە گشتى ئاكارىكى كۆمەلایەتییى یەكدەستیان ھەبە، زۆرتر پەیغامەكان، بىركردنەوكان و ھەستەكانى خۇیان لە رێگای زمانىكى ھاوبەشەو ئال و گۆر دەكەن. تايەتمەندى كۆمەلایەتییى زمان وای لى دەكات بە زۆرى دياردەكان. رھەندەكان و ھىمانە كۆمەلایەتییى-فەرھەنگىيەكانەو گرى بخوات و ئەم بەكەتتى و پىكەوھوبونە دەگاتە ئاستىك كە زۆر كەس زمان وەكوو ئاوتنەییك بىسێن كە دياردە و گۆرانكارىيە جۆرەجۆرە كۆمەلایەتییى-فەرھەنگىيەكانى كۆمەلگا بە جۆرێك لە خۇیدا دەنووتنەتەو (سبكتكىن و ھمكاران، ۱۳۹۲: ۶۱).

كاتێك سامانىك وەك زمان بەم رادەبە بەكەلك بىت و بتوانىت بۇ ناسىنى تايەتمەندىيەكانى كۆمەلگا و فەرھەنگەكەى يارمەتىمان بەدات، ئەوا دەكرىت بۇ لىكۆلینەو لە سەر فەرھەنگى كۆمەلگان بە گشتى و بەشە جۆرەجۆرەكانى فەرھەنگەكە بە تايەت كەلك لە زمان وەربرگىن. كەوايە، ئەگەر ئەم بەشە لە فەرھەنگ لە بەر چاوە نەگىرێت یان بە باشى ئاوپرى لى نەدرتتەو، ئەوا لە ناسىنەكەماندا بە لارىدا رۆشستووین.

دەبەج لە تووتنەو لە سەر لایەنە جۆرەجۆرەكانى فەرھەنگدا لایەنە و تەبىيەكانىشى لە بەر چاوە بگىرێت. تووتنەو بە كۆمەلگا بە بى لەبەرچاوەگرتنى زمان، تووتنەوھىيىكى ناتەواو؛ چونكوو زمان دياردەییكى تاكۆپنەر نىبە، بەلكوو سامانىكە لە لایەن كۆمەلگا و ژباى كۆمەلایەتییەو بە سەر مرؤفدا سەپتندراو؛ خالى پىكەست و پەيوەندىيى زمان و فەرھەنگ لێردا دەرەكەوت (رضوى، ۱۳۹۲: ۱۹).

زمان وەكوو كۆنەمىراتى كۆمەلگای مرؤفى ھەمىشە ئەزمونى بەرەكانى پىشوو لە خۆ گرتوو و بۇ بەرەكانى دواترى گواستووئەو. ئەو ئەزمونە لە پىكھانتى فەرھەنگ و ژىرەشە جۆرەجۆرەكانىدا، بە تايەت زمان، ئەركى بنەرەتى بوو و ھەبە و دەبىت. بەھىزترىن و كاراترىن ئامرازى گواستەوھى ئەم ئەزمونە ھەر زمانە. خالى يەكخەرى ئەزمون و نىشانە زمانىيەكانىشى بەرەوام و اتا بوو. «دەكرى و اتا وەكوو زنجىرەییكى پىچەلپىچ لە پەيوەندى و چونیەكییەكان دابنرت كە لە نىوان نىشانە زمانىيەكان و دونىای ئەزمونە مرؤفییەكاندا دادەمەرزىت» (پوتر، ۱۳۸۱: ۱۲۰-۱۲۱). و اتا مرؤفى ناچار كروو بەرھەمى ئەزمونە جۆرەجۆرەكانى خۆى لە خۆشى، ناخۆشى، ترس، خۆشەويستى، ھەز و ھتد ژباى رۆژانەى خۆى لە قاپلۆخى نىشانە زمانىيەكاندا داپرۆتت تا لە لایىك ھەست و نەستى خۆى دەربربىت و لە لایىكى دىكەشەو بەرھەمى ئەزمونى خۆى بە دەستى بەرەكانى داھاتوى بگەيىت.

بى گومان مرؤف لە سەرەتای ھەبوونى خۆیەو ھاوێنە ئەم سامانە زمانىيە پىشكەوتوو و ئالۆزە نەبوو و بە درۆزایى تەمەنى خۆى لە سەر زەویدا ھەوراز و نشیونكى زۆرى برپو و ئەزمونىكى فراوانى كۆ كرووئەو تا زمان بىنەتەو ئەو ئاستەى ئىستا دەبىنن و بە باشترىن شىو كەلكى لى

وهرده گرین. مهرۆڤی ئەمڕۆ بە دەگمەن بیر لە تێپەرپوونی ئەم مەودا زۆرە دەکاتەوه، یان رەنگە هەرگیز بە بیریدا نەیات و بەم بۆنەوه زمان بە شتێکی خوویا دانیت. «زمان وەها لە تازەبووی ژیانی کۆمەلایەتیماندا تەراوه کە ئێمە هەبوونەکە بە روون دەزانین» (باطنی، ۱۳۷۴: ۱۲).

هاوشان لە گەڵ زماندا، پێشکەوتنی خودی مەرۆڤ و گەشه و پێشەچوونە کۆمەلایەتی و فەرهنه‌نگییەکەشی لە داوێنی زماندا بە باشی سەری گرتووه. «گەشه و گۆرانی کۆمەلایەتی مەرۆڤ لە رینگای کۆمەلگاوه سەر دەگریت و تەنیا ئامرازێک کە کۆمەلگا بۆ ئەم رەوتە هەبێتی، هەر زمانە» (هەمان: ۱۴). کەوا، کۆمەلگا تا ئەو جیگا کە بۆی بلوی، لە رینگای زمانەوه هەموو شتێکی بە مەرۆڤ بەخشێوه؛ واتە هەم خودی زمان و هەم سامانە واتامەندە کۆمەلایەتیەکانی کۆمەلگا لە رینگای زمانەوه گەیشتونەتە ناستی ئەمڕۆی خۆیان و بە رادەدی پێوستی خۆیان ماونەتەوه. بەم بۆنەوه، «زمان و فەرهنه‌نگ پەيوه‌ست و گرێدراوی یەکتەرن، چونکۆ زمان ئامرازی گواستەوهی فەرهنه‌نگ و لە هەمان کاتیشدا هیچ زمانیک بە بێ فەرهنه‌نگ هەبوونی نییه» (سبکتین و همکاران، ۱۳۹۲: ۵۸). ئەگەرچی ئێمە وەک مەرۆڤی سەردەم لە رینگای زانست و توێژینەوهی نوێ لە سەر زمان و فەرهنه‌نگ، جینگ و پینگ و بایەخی زمان و فەرهنه‌نگ و پەيوه‌ندی ئیوانیانمان بۆ روون بووتەوه، بەلام «پێش لەوهی سەبارەت بە زمان، ناسینی زانستی بە دەست بێنین، زمان وەکوو نوێنەری فەرهنه‌نگ لە کۆمەلگادا هەر بووه» (تکمیل‌همايون، ۱۳۸۱: ۸۳).

هەر زمانیک بۆ خۆی خاوەن تایبەتمەندییه و لە دەرپرینی هەست و نەستی خاوەنەکیدای شێوازیکی خۆماک رەچاو دەکات کە لە زمانیکێ تردا دەرناکەوێت. هۆکاری ئەم جیاوازییه بۆ فەرهنه‌نگ دەگەرێتەوه کە گرێدراوی زمانە. لە راستیدا فەرهنه‌نگ و زمان گرێدراوی یەکتەرن و هەر گۆرانکارییه ک لە لایەنکیاندا کاریگەری بە سەر لایەنە بەرابەرکەیهوه دادەنێت. «هەر زمانیک بۆ دەرپرینی ویستی ناخی دەررون، شێوازیکی تایبەت بە خۆی هەیه کە نیشاندهری چەشنە رۆانینیکێ جیاواز بۆ ژیانه. ئەم رۆانینه بە شێوازیکی هەست‌پێنەکراو، کاریگەری لە سەر بێرکردنەوهی تاکەکان دادەنێت. کاتیک زمان پێناسەیی ئەزمونی پێشینیانە، ئەوا شێوازی بێرکردنەوه و چێژ و سەلیقەیی هەر نەتەوه‌یک لە نیویدا رەنگ دەداتەوه. ئەگەر ئەم تایبەتمەندییانە نەناسین، ئەوا ناتوانین لە رۆح و مەبەستی راستەقینەیی زمان کە خۆی نوێنەری فەرهنه‌نگ و ژیااری نەتەوه‌یکە، بگەین» (نراقی، ۱۳۸۶: ۲۲۵). تینگەیشتنی هەلە یان ناتەواو لە رۆحی زمان، تینگەیشتنی هەلە لە رۆحی مەرۆڤی لێ دەکەوێتەوه. کاتیک دەتوانین مەرۆڤەکانی دەورووبەرمان بە باشی بناسین کە گشت رۆانینه جیاوازه‌کانیان بۆ جیهان بناسین. باشترین و پێشکەوتتوترین ئامراز بۆ تینگەیشتن لە رۆانینی مەرۆڤیش

ھەر زمانە کە دەتوانیت، وەکوو گرینگترین نیشانەي ھەر فەرھەنگیک خواھنەکەي پێناسە بکات (کەمانگەر، ۲۰۱۴: ۱۰۷).

۴- کۆتەندامەکانی زمان

زمان بۆ خۆی بابەتیک گشتییە کە لە جیھانی زمانناسیدا وەک سامانیکی رێکوپێک و لە ھەمان کاتدا پێچەلپێچی کۆمەلایەتی سەیر دەکریت. «زمان وەک دیاردەییکی کۆمەلایەتی شتیکی یە کجار ئالۆز و سەرسووڕھینەر» (شیختەیب، ۲۰۱۴: ۴۱). دیاردەییکی ئالۆز کە وەک گشت شتیکی لە سروشتەو ھاتوو. «زمان ئالۆزترین دیاردەي سروشتە» (شوانی، ۲۰۰۱: ۱۴) و مرؤف بە ئەزمونی زۆر دوورودرێژی خۆی توانیویە پیکھاتەییکی یاسامەندی پێ بەدات و بۆ پەيوەندی لەگەڵ ھاوچەشنی خۆیدا بە کاری بیات. واتە «تاکەکانی کۆمەلگا بە بۆنەي تێگەشتن لە مەبەست و ئامانجی یە کتر و ھەر وھا بۆ پەيوەندی لەگەڵ یە کتردا ھێمانەکانی زمانیان دارشتوو» (باقری، ۱۳۷۸: ۱۱). ئەم ھێمانیان کۆتەندامانە بیچمیککی سامانداریان بە زمان داوہ کە رینگا بە ھیچ بەکارھێنان و ئالوگۆریکی دەرەوہی بازنەي ئەو سامانە نادەن و تەنانت تاکەکانی کۆمەلگای خواھن زمانیش ناتوانن لە خۆیانەو و لە دەرەوہی بازنەي باوہرەکاندا دەست بۆ گۆرانی سامانەکە ببەن.

سامانی زمان لە خۆیدا خواھنی چەند بەشە کە بە پێی خواستی پەسپۆرانی ئەم بوارە لە قەبارەي چەند پۆلێنبەندی جیاوازدا داہەش دەکریت. ھیندیکی لە زانایان زمانیان بە چەند کۆتەندامیان دامۆدەزگا داہەش کردووہ.

دەکرێ پیکھاتەي زمان، پیکھاتوو لە سێ کۆتەندام بزانین: کۆتەندامی دەنگی یان فۆنۆلۆژی، کۆتەندامی ریزمانی یان گرامەر و کۆتەندامی وشەکان یان وۆکەبیولەری^۱. کۆتەندامی دەنگی ھەمان سامانی نیوان ھێمانە دەنگییەکانی زمانە؛ ریزمان یان گرامەر ھەمان سامانی نیوان ھێمانە واتادارەکانی زمانە؛ و کۆتەندامی وشەکانیش ھەمان کۆمەللەو شەن کە خواھن زمانەکان دەتوانن بە کاریان ببەن (باطنی، ۱۳۷۴: ۱۶).

ھیندیکی تر لە زانایان یان قوتابخانە زمانییەکان، زمان لە چەند ئاستدا داہەش دەکەن و لە داہەشکردنەکەیاندا زمان لە ئاستگەلیک وەک ۱- بێ مانا: فۆنەتیک و فۆنۆلۆجی و ۲- بە مانا: مۆرفۆلۆجی و سینتاکس؛ یان لە سێ ئاستی ۱- دەنگسازي ۲- ریزمان: وشەسازي و رستەسازي ۳- واتاسازي؛ یان ۱- دەنگسازي: فۆنەتیک و فۆنۆلۆژی ۲- ریزمان: وشەسازي و رستەسازي ۳- واتاسازي: واتاسازي و پراگماتیکدا دادەنێن (شیختەیب، ۲۰۱۴: ۵۴-۵۵ کورتکراو). ئەگەرچی ئەم پۆلێنبەندیانە لە وردەکاریدا جیاوایان ھەبە، بەلام لە راستیدا کۆتەندامەکانی زمان لە سێ ئاستی

دەنگی، رێژمانی و وشەیییدا پۆلێنبەندی دەکرێن و ھەر بەشێک گرینگیی خۆی ھەیە و لە لیکۆلێنەوی زانستیدا بۆ بواری تایبەت بە خۆی کەلکی لێ وەر دەگیرێت. یەکێک لە کۆئەندامەکانی زمان کە دەتوانێت بە پادەییکی لەبار لە ناسینەوی نەتەوی خاوەن زمانە کەدا یارمەتیدەر بێت، کۆئەندامی وشەییە. ئەم کۆئەندامە لە دەروونی خۆیدا خاوەن واتای سەر بەخۆیە و بەم بۆنەو دەتوانێت پیشاندەر و نوێنەری بیر و بۆچوون و جیھانبینی داھینەران و بەکارھێنەران بێت. مرۆف لە جێکردنەوی واتا لە وشەدا یەكەمین ھەنگاوی بۆ دارشتنی وشە بۆ بابەت و دیاردە دەرھەستە ھزرییەکان ھەلگرت، ئینجا لە خشتەییکی گەورەتر، واتە رستە و دەقدا واتا، بیرک و گەورەواتای دانا. مرۆف دەتوانێت بە ئاسانی ھەر جوړە بیر و بۆچوون و واتاییک لە رستەدا بناخیت، بەلام ناخینی واتا لە وشەکاندا بە ھۆی باری رێژمانی و ئابووری زمانەو بە ئاسانی سەر ناگرێت و ھەر تاکیکی کۆمەلگا توانستی دارشتنی وشەیی، واتە وشەکانی زمان زۆرتر لە لایەن سەرچلێ تاکەکانی کۆمەلگاوە داھینراون، ئینجا سەرچەم یان لانی کەم زۆرینە تاکەکانی کۆمەلگا پەسەندیان کردوون و لە داویدا خستوویانەتە ئێو خەزینەیی وشەدانی زمانە کەیانەو و لە کاتی پێویستدا بە کاریان بردوون.

کەوا یە وشەکان دەتوانن نوێنەریکی باش بۆ فەرھەنگ و ژباړی ھەر نەتەو یێک بن. «زانستی زمانناسی تا ئیستا ھیچ گۆفاییکی نەدۆزیو تەو تاکو پەبوەندی نیوان جوړی ژباړ و فەرھەنگی نەتەو لە گەل جوړی پیکھاتەیی زمانە کەیاندا بسەلمینیت، بەلام لە نیوان وشەکانی زمان و فەرھەنگ و ژباړی کۆمەلگادا پەبوەندییەکی زۆر نزیک ھەیە و دەکرێ ببێژرێت وشەکانی زمان نوێنەری فەرھەنگی خەلکێکن پێیان قسە دەکەن» (باطنی، ۱۳۷۴: ۱۸). کەوا یە، کاتیک باسی نوێنەرایەتییی زمان بۆ فەرھەنگ دەکرێت، ئەوا مەبەست لە زمان، لە راستیدا کۆئەندامی وشەیی زمانە نە ک کۆئەندامەکانی دەنگی یان رێژمانی؛ ئینجا ئەگەر پۆژگارێک بێت و کاریگەری ئەم دوو کۆئەندامەیی زمان لە نوێنەرایەتییی فەرھەنگ و ژباړی کۆمەلگادا بسەلمیند، ئەوا ھیشتا لە چا و کاریگەری کۆئەندامی وشەیییدا کەمتر یان زۆر کەمتر دەبێت.

۵- وشەیی دووگیان

وشەیی دووگیان لە فەرھەنگە جوړبەجوړە کوردی (کوردی- کوردی- فارسی- عەرەبی) و فارسییەکاندا (فارسی- کوردی) لە ژێر وشەیی خودی «دووگیان»، «ئاوس»، «باردار» و «آبستن» دا بەم شیوہ ھاتووە. «دووگیان: دووجان، زگ پەر، ئاوس» (فەرھەنگی زانستگای کوردستان، ۲/۱۳۹۷: ژێرووشەیی دووگیان). «ئاوس: ژنی زک پەر، دووگیان، گیانلەبەری زک پەر» (نانەوازادە، ۲۰۰۵: ۱۶۳).

«دووگیان: زن حامله» (سهرابی و هاوکاران، ۱۳۹۰: ۲۲۱). «دووگیان: حامله، حبلی» (نیزامه‌دین، ۲۰۰۳: ۲۴۱). «باردار: باردار، دووگیان، زکپر، ئاوس» (فهره‌نگی هه‌ژیر، ۲۰۰۸: به‌رگی یه‌که‌م: ۱۷۱). «آبستن: ئاوس، دووگیان، حامله، زکپر، زه‌يسان» (ابراهیم‌پور، ۱۳۷۳: ۲۴). هه‌ر وه‌ک له‌م فهره‌نگانه‌دا دیاره، وشه‌ی دووگیان یه‌کێک له‌ زاراوه‌ تاییه‌ته‌کانی زمانی کوردییه‌ و بۆ ژنێک به‌ کار براهه‌ و به‌ردوام به‌ کار ده‌برێت که‌ ئاوه‌مه‌ له‌ نێو منداڵدانیدا گرساوه‌ و ژیانی نۆ مانگه‌ی خۆی ده‌ست پێکێردوه‌. ئه‌و جۆره‌ی له‌ فهره‌نگه‌کاندا بێنیمان. ئه‌م وشه‌ زۆرتر له‌ زاراوه‌ کوردییه‌کانی ناوه‌راست و باشووردا ده‌رکه‌وتوه‌.

خزمایه‌تی و نزیکه‌بونی دوو زمانی کوردی و فارسی وای کردوه‌ وشه‌ی هاوبه‌شیاان زۆر بچ؛ به‌لام له‌م رووه‌شه‌وه‌ وشه‌ی دووگیان ته‌نانه‌ت وه‌ک به‌راهه‌ری وشه‌ به‌ وشه‌ یان وه‌رگێڕاو له‌ زمانی فارسییدا نییه‌ (بۆ وێنه‌، بڕوانه‌ فهره‌نگه‌کانی دێه‌خودا، مو‌عین و عه‌مید) و بگه‌ر هاوشیوه‌شی له‌ هیچ زمانیکی تردا نه‌دۆزێته‌وه‌. هۆکاری ئه‌م گه‌ڕێخواردنه‌ی وشه‌ی دووگیان به‌ زمانی کوردییه‌وه‌ بۆ فهره‌نگی تاییه‌ت و کۆمه‌لگای کوردی ده‌گه‌ڕێته‌وه‌، چونکوه‌ «زمان ئاوێنه‌ی ژیانه‌ و دیارده‌کانی به‌ وشه‌ تیا رهنگ ده‌داته‌وه‌» (شوانی، ۲۰۰۱: ۱۴).

وردبوونه‌وه‌ له‌ سه‌ر وه‌ها وشه‌یێک و هاوشیوه‌کانی له‌ زمانی کوردیدا ده‌توانیت بۆ ناساندنی فهره‌نگ و شارستانییه‌تی کورد یارمه‌تیمان بدات. له‌م وتاره‌دا، لێکۆڵینه‌وه‌ی وشه‌ی دووگیان وه‌کوه‌ میناک ده‌توانیت پێناسه‌یێکی له‌بار سه‌باره‌ت به‌ کورد و به‌شیکێ زۆر بچوکی زمانی کوردیمان پێشکesh بکات. واته‌ سه‌رنجدانی ئه‌م وشه‌یه‌ له‌ دوو باری مرۆفناسانه‌ و زمانناسانه‌وه‌ ده‌توانیت هێندێک له‌ خاڵه‌ گه‌رنه‌گه‌کانی فهره‌نگ و زمانی کوردیمان بۆ پرونتر بکاته‌وه‌؛ زمانی‌ک که‌ سه‌ره‌پای هه‌له‌زدابه‌ز و هه‌ورازونشیوێکی زۆر، په‌یوه‌ندی له‌ گه‌ل فهره‌نگه‌که‌یدا نه‌په‌چراهه‌ و زه‌بیحی وته‌نی «به‌ راستی جێگای سه‌رسوورمانه‌ که‌ زمانی کوردی له‌ هه‌نگامه‌ی رۆژگارانی راپردودا که‌لانه‌ ده‌ریاز بووه‌ و ئیمپۆ له‌ مه‌یدانی پێشکeshوتندا به‌ره‌و ته‌کامول په‌ل ده‌کوته‌؛ میژوو نیشانمان ده‌دا گه‌لی زمانی وا له‌ ناو چوون و ناسه‌واریان براهه‌ته‌وه‌ که‌ ده‌یه‌کی ئه‌وه‌ی به‌ سه‌ر زمانی کوردی هاتوه‌، به‌ سه‌ر ئه‌واندا نه‌هاتوه‌» (زه‌بیحی، ۱۴۰۲: ۱۲). بچ‌گومان، په‌یوه‌ندی زۆر به‌هێز و قایمی فهره‌نگ و زمانی کوردییه‌ که‌ زمانی کوردی له‌ به‌راهه‌ر ته‌نگ‌وچه‌ له‌مه‌ی رۆژگارا‌دا هێشتوه‌ته‌وه‌ و سه‌ری سوورپه‌یناوین و له‌ دوا‌رۆژیشدا به‌ دلنیا‌یه‌وه‌ ده‌توانیت له‌ پێشکesh‌چوون و پێشکesh‌وتنی زمانی کوردی له‌ بواره‌ جۆره‌جۆره‌کانی زانست، ته‌کنۆلۆجیا، فه‌لسه‌فه، هونه‌ر و هتد کاریگه‌رییه‌کی سه‌ره‌کی بپێت.

۵-۱- لایه‌نی مروّفا‌سانه‌ی وشه‌ی دووگیان

وشه‌ی دووگیان به واتای دوو مروّفه، واته له جهسته‌ی مروّفی دووگیاندا دوو گیان یان دوو رۆح هه‌یه که یه‌کێکیان خودی دایکه‌که و ئەوی دیکه‌شیان ئاوله‌مه‌ی نیو منداللدانی ئەو دایکه‌یه. وشه‌ییەک لهم جوّره له خشته‌وخالیه‌وه دانه‌ینریت، به‌لکوو داهینانه‌که‌ی پێوستی به ئەزمون و پاشخانێکی فەرهنگی-کۆمه‌لایه‌تی هه‌ره ده‌وله‌مه‌نده که ره‌چاوکردنی جیگه‌وینگه و رێزی مروّف له لای داهینه‌ران و به‌کارهینه‌رانیه‌وه نیشان ده‌دات. ئەم وشه‌یه خاوه‌ن بارێکی واتایی زۆر گرانه و له به‌کارهینانیدا مروّف ناتوانیت بیر له مافه‌کانی ژنی دووگیان نه‌کاته‌وه و بۆ چرکه‌ییکیش بووه، خۆی له به‌رابه‌ری وه‌ها که‌سی‌کدا به هه‌ستیار نه‌زانیت. که‌وایه، ده‌بی گشت مافه مروّفی و کۆمه‌لایه‌تییه‌کانی ژنی دووگیان دووه‌ینده‌ی یه‌ک مروّف بیاریزیت.

ئەم وشه‌یه له ناستیکی زۆر به‌رزدا ناکار و ره‌وشتی کۆمه‌لایه‌تی کوردمان بۆ ده‌رده‌خات، چونکوو «ره‌وشتی زمانی ئیمه به‌شیک له ره‌وشتی کۆمه‌لایه‌تیمانه و له راستیدا به چری گرنی پێوه خواردوه» (باطنی، ۱۳۷۴: ۲۰۹). واته، هه‌رچی لایه‌نی مروّفی و رێزی مروّفی له وشه‌دا زۆرتتر له به‌ر چاو بگیریت، ئەوا رێ و ره‌وشتی کۆمه‌لگا‌که مروّفانه‌تره. وشه‌ی دووگیان وه‌کوو ئاوینه‌ییکی کۆمه‌لگای کوردی ده‌رخه‌ری ئەم راستیه‌یه که پینگه و رێزی مروّفی له لایه‌ن تاکه‌کانی ئەو کۆمه‌لگا‌وه تا راده‌ییکی زۆر پارێزراو بووه. ره‌گه‌کانی وه‌ها کۆمه‌لگاییک لهم دوواییانه‌شدا سه‌رنجی گه‌ریده‌ رۆژئاواییه‌کانی بۆ لای خۆی راکێشاوه. حه‌مه‌ره‌ش له زمانی رێج^۷، گه‌ریده‌ی به‌ناویانگه‌وه سه‌باره‌ت به‌ ئافه‌تی کورد و دراوسێکانیه‌وه ده‌ئیت: هه‌له‌مه‌رچی ژنان له کوردستاندا زۆر باشته‌ له دراوسێکانیان؛ می‌رده کورده‌کان به‌ یه‌کسانی مامه‌له‌ له‌ گه‌ل ژنایاندا ده‌که‌ن (حه‌مه‌ره‌ش، ۲۰۲۲: ۹۶). وه‌ک به‌راوردێکی سه‌رسه‌ری و ساکار له‌ نیوان وشه‌ی دووگیان له‌ زمانی کوردی و باردار له‌ زمانی فارسی یان حامیله (حامله) له‌ زمانی عه‌ره‌بیدا، به‌ روونی دیا‌ره مروّفی کورد وه‌کوو ئامی‌زێکی هه‌لگر سه‌یری ژنی دووگیانی نه‌کردوه، به‌لکوو له‌ ئەوه‌ره‌ی رێز و مروّفایه‌تییه‌وه بۆ ئەو دۆخه‌ی روانیوه. له‌ وشه‌ی باردار یان هاوواتا‌کانی له‌ زمانه‌ ناوبراوه‌کاندا نه‌ پینگه‌ی مروّفی خودی دایک له‌ به‌ر چاو گیراوه و نه‌ پینگه‌ی ئاوله‌مه‌که‌ی؛ دایک وه‌ک ئامرازێکی خاوه‌ن دی‌راییکی تایبه‌ته که‌ پر بووه و ئاوله‌مه‌که‌ش وه‌ک شتیکی بی‌گیانی نامروّفی و له‌ هه‌مان کاتدا وه‌ک بارێک له‌ به‌ر چاو گیراوه که له‌ سه‌ر ئامی‌ز یان هه‌لگرێکدا دانراوه. وه‌ها وشه‌ییکی به‌هێز، ته‌نانه‌ت له‌ زمانیک وه‌ک زمانی ئینگلیزیشدا نابینریت که‌ یه‌که‌مین و زیندووترین زمانی ئیستای جیهانه‌.

ھەر وھا وشە گەلێكى دىكە لە زمانى كوردى و زمانە ناوبراوەكانى سەرەودا ھەن؛ بۆ وینە، ئاوس يان ئاڤر لە زمانى كوردى و آبستن (Abésten) لە زمانى فارسیدا. خالى گرينگ لێردا ئەودىە وشەى دووگيان دەرخەرى ئەزمونىكى فراوانتر و روانىيىكى پيشكەوتوانەتر و مرؤفانەترى كورد بۆ دۆخى ژن لەو كاتە تايبەتەدايە. واتە وشەى دووگيان دەرخەرى بابەتێكى دەرھەستە و نيشاندەرى گەشەى زمانى كوردى و بىر و ھزرى كوردە. لە بەرابەردا، وشەى ئاوس يان آبستن دەرخەرى ئەزمونىيىكى سەرەتايىتى كورد و فارسە بەرابەر بە ژنى دووگيان، واتە ئەم دوو وشەيە كە لە راستیدا ھەر يەكێكى، تايبەت بە بابەتى بەرھەستەن. وشەى ئاوس (آبستن) پيشاندەرى روانىيى فیزیۆلۆژيانەيە و وشەى دووگيانیش پيشاندەرى روانىيى مرؤفانەيە. واتە روانىيى فیزیۆلۆژيانە تايبەت بە بابەتى بەرھەستە و روانىيى مرؤفانەش تايبەت بە بابەتى دەرھەستە.

لایەتێكى دووگيانى، ئاوەلمەيە. لە ئايينە تاكپەرەستىيەكان و بە تايبەت ئايينى ئىسلامدا ئاوەلمەش بۆ خۆى مافى تايبەت بە خۆى ھەيە. لە قورئانى پېرۆزدا ھاوتوو: «ئيمەين مرؤن لە قورپىكى خۆشكراو دروست كرد. ئەوسا كردمانە تىنۆكىك لە بىكەيىكى پتەودا. پاشان ھەر لەو تىنۆكەو خويى پىندىمان پىك ھىنا و لەو خويىو پلە گۆشتىكمان ساز كرد و ئەوسا لە پلە گۆشتەكە ھەستين چى كرد؛ ھەستينەكەشمان خستە ناو پۆشەنى لە گۆشت. لە پاشانا كرمانە چىكراو پىكى تر» (المؤمنون: ۱۳-۱۵). باسى گيان خزان بۆ نيو لەشى ئاوەلمە ھەميشە لە لای زانايايى ئايينى و دادووریدا جىنگاى مشتومر و سەرنج بوو. لە گشت ئايينەكاندا، رافەكاران و زانا ئايينىيەكان بە كەلگەوەرگرتن لە دەقە ئاسمانىيەكان رافەيىكى جياوازيان سەبارەت بەم بابەتە پيشكەش كردوو. لە زانستە مرؤيىيەكان و بەتايبەت ئاوەلمەناسیدا^۱ بايەخىكى زۆر بە كاتى خزانى گيان بۆ نيو لەشى ئاوەلمە دراو و بەردەواميش توژيىنەوھى لە سەر دەكرىت. «لە ئوروپادا كاتى خزانى گيان بۆ نيو لەشى ئاوەلمە و ئەوھى كە لە چ وەختىكەو مرؤف دپتە ھەژمار، يەكێك لە باسە سەرنجراكىشەكان بوو و لە كۆنەو تاركوو ئەمرۆ، بۆچونگەلێكى جۆرەجۆر لە نيو زانايايى و ھەزمەندە ئايينىيەكاندا بوو» (سارىخانى و ھىكاران، ۱۳۹۹: ۱۳۲).

بى گومان بايەخى مرؤف بە جەستە و پۆشەن و سامان و دارايى نىيە، بەلكوو بايەخى لە مرؤفبوون و بە بۆنەى رۆح و گيانىكە لە نيو مرؤفەكاندا يەكسانە. گيانى مرؤفە كە لە ھەموو بىر و بۆچونىكدا بايەخ بە خاوەنەكەى دەدات. «لە ئامۆژەى ئايينە ئاسمانىيەكان و بەتايبەت ئىسلامدا، مرؤف لە دواى خوداوەند گرينگترين تەوەرە» (تاجفر و ھىكاران، ۱۳۹۸: ۴۹). گرينگى مرؤفیش بە بۆنەى رۆح و گيانىيىكى تايبەتە كە كاتى خزانەكەى بۆ نيو لەشى لە ئايين و بىر و

بۆچوونه جۆربه جۆره کاندای جینگای باسه و به پروونی یه کلا نه بووته وه. ئەم بابەتە لە فەرھەنگ و زمانی کوردیدا یه کلا بووته وه، واتە ژیانی مرۆف تیکرا بایه خێ بۆ دادەنرێت و ئاوەلمە لە کاتی گیرسانییەوه لە منداڵدانی دایکیدا و لە یەکەم چرکەساتەکانی هەبوونییەوه لەویدا وەکوو مرۆفێکی خاوەن پوچ و گیان چاوی لێ دەکرێت و ئینجا خاوەن مافە تاییبەتەکانی خۆیە کە دەبێ پاریزێرن.

دیاری کردنی تەمەنی وشەکان بە ئاسانی سەر ناگرێت و پێوستی بە لیکۆلینەوهییکی زانستی تۆکمە هەیە. وشەکان لە دلی خۆیاندا خاوەن نیشانە و هێماگەلینکن کە خەمڵاندنی تەمەنیان تارادەییەک ئاساتر دەکات. رەنگە و بگرە بە ئەگەرێکی زۆرەوه میژووی داھینانی وشە دووگیان بۆ سەردەمی دایکسالاری بگەرێتەوه؛ واتە سەردەمیەک کە دایک لە بنەمالەدا رۆلی سەرەکی هەبووه و خاوەن پینگە و پزێکی تاییبەت بووه. ئەگەرچی دایکسالاری لە چەند ھەزارەییکی پێش زاینیدا کەوتە بەر شالۆی باوکسالارییەوه، بەلام لە ئوستورە، باوەر و دابونەریت و زمان و زۆر شتی دیکە کۆمەلگاکاندا رەنگی داوتەوه. «دایکسالاری لە ھەزارە شەشەم تا کوو ھەزارە یەکەمی پێش زاینەوه لە کۆمەلگا جۆربه جۆره کاندای بەرەبەرە و بە شینەییەوه جینگای خۆی بۆ باوکسالاری چۆڵ کرد» (قرشی، ۱۳۸۱: ۱۰۱). بەلام سەرەرای ئەم جینگۆرکییەش، ئاسەوار و شوینەپی فەرھەنگی دایکسالاری و ژنسالاری لە بۆارە جۆربه جۆره کاندای کۆمەلگادا ماوتەوه کە گرینگترینیان زمانە.

زمانی شاعیر و نووسەرەکان وەکوو میناکیکی لەبار، ناوەناوە کاندای ئەو جۆره فەرھەنگە بووه؛ واتە لە رینگای زمانەوه خودئاگایانە و ناخودئاگایانە لایەنی دایکسالاریان گرتووه و خستویانەتە نیو بەرھەمەکانیانەوه. «دایکی نیشتمان ھەر لە میژە بە شیاوژگەلێکی جۆربه جۆر بووه و بە تییەربوونی کات و بەسەرچوونی سەردەمی ئوستورە و ھاتنی سەردەمی ئاینەکان بەرەبەرە کال بووهوه و لە ژیر سبەری پیاوسالاریدا پەنای گرت. ئەم کۆنەمیناکە ھەرگیز شوینەپی خۆی لە بێر و ھزری مرۆفدا ون نەکردووه و بەردەوام لە ناخودئاگای مرۆفایەتیدا درێژە بە سەرورەیی خۆی داوه» (سلمانێزاد مھرآبادی و ھاوکاران، ۱۳۹۹: ۱۳). ھەرھەا، رەنگە وشە دووگیان لە لایەن ژنانەوه داھینرایت و ھەک میراتیکی سەردەمی دایکسالاری لە زماندا ماییتەوه، چونکە «گرینگترین داھینەرانی زمانی کالی سەرەتایی (۴۵ تا ۵۰ ھەزار سالی پێش) ھەمان دایک و ژنگەل بووگن کە یەکەم پیت فیژی منداڵەکان دەکەن. ئەمرۆکە ھەرچی سەبارەت بە زمانی کالی سەرەتایی بلین، نەک ھەمووی کە زۆری قەرزدارێ ژنان بووه» (قرشی، ۱۳۸۱: ۲۰۴). کەوا، کاتیکی دایک سالاری بنەمالە و کۆمەلگا و ھەرھەا ژنانیش لە داھینانی زمانی کالی سەرەتاییدا رۆلێکی سەرەکیان ھەبوویت، ئەوا

به ئە گهرێکی زۆر هوه دهتوانین بڵین و اتا و وینای وشه‌ی دوو گیان میراتی سه‌رده‌می دایک‌سالارییه و له لایه‌ن ژنانه‌وه داهێنراوه و ته‌مه‌نیکی لانی که‌م دوو تا سه‌ هه‌زار ساڵه‌ی هه‌یه .
 رهنه‌گه‌ خودی وشه‌ی دوو گیانی‌ش (دوو + گیا + ن، یان دوو + گه‌یه + ان) به‌م شه‌ویه‌ نه‌بوویت و که‌لک له وشه‌ییکی دیکه‌ وه‌رگیرایت، به‌لام ئەو وشه‌ نادیاره‌ زۆر کۆنه‌ش هه‌مه‌یسان هه‌لگری ئەم روانین و بێرکردنه‌وه‌ مرۆفانه‌ بووه‌ که‌ وشه‌ی دوو گیان خاوه‌نییه‌تی. له پال ئەمه‌شدا ده‌توانین بڵین لایه‌نیکی پیرۆزی‌ش له وشه‌ی دوو گیاندا هه‌یه‌ که‌ سه‌رده‌می دایک‌خوایی و ژنخوایی له کوردستانی دێریندا وه‌ بێر دینیتته‌وه . «له کوردستانی دێریندا هه‌تا وه‌ک ئەمه‌رۆ، ده‌سه‌لات و فهره‌هنگی بیگانە و پیاوسالاری خۆی نه‌سه‌پاندبوو، له هه‌موو مالاندا خۆن و نان و خۆراک و ورده‌دانی مالان، زۆرتر له ده‌ستی دایک و "نه‌ن" و دایه‌گه‌وره‌کاندا بووه‌، چونکه‌ خاوه‌نی جیگه‌ و پینگه‌ییکی به‌رز و رێژدار بوون. و ینده‌چی بنه‌مای ئەو پینگه‌ ئابووری و کۆمه‌لایه‌تییه‌ی دایک بگه‌ریتته‌وه‌ بۆ نین‌سابا^۹ و ئیزه‌دخاتوونی سوومه‌ری» (لوقمانی، ۱۴۰۲: ۲۸).

سۆران حه‌مه‌ره‌ش له زمانی مه‌لا مه‌حمودی بایه‌زیدییه‌وه‌ سه‌باره‌ت به‌ دابونه‌رتی کورد له ده‌یه‌ی یه‌که‌می زاینیدا ده‌لێت: «زۆر کورد ناوی یه‌که‌می دایکیان له‌بری ناوی باوکیان یان نازناوی خێزانیان به‌ کار ده‌هێنن» (حه‌مه‌ره‌ش، ۲۰۲۲: ۹۸ له بایه‌زیدییه‌وه‌ گێراویه‌ته‌وه‌). «سالانی زوو له گونده‌کاندا هه‌ندێ بنه‌ماله‌ که‌ تاقه‌ کورێکیان هه‌بوو، کورپه‌که‌ به‌ ناوی دایکیه‌وه‌ زۆرتر ده‌ناسرا تا وه‌ک باوک» (لوقمانی، ۱۴۰۲: ۴۶). شایانی ئاماژه‌یه‌ که‌ هه‌ر ئیستا له سه‌ده‌ی بیستویه‌که‌می زاینیشدا، له زیندی نووسه‌ری ئەم وتاره‌شدا^{۱۰} (و هه‌روه‌ها بگه‌ر زۆر گوند و ناوچه‌ی دیکه‌ی کورده‌واریشدا)، نیوی زۆر که‌س له پیاوانی به‌ته‌مه‌ن و کورانی که‌ته‌مه‌ن و لاویش به‌ نیوی دایکیه‌وه‌ به‌ستراوه‌ و به‌وه‌وه‌ ده‌ناسریت؛ وه‌ک حه‌سه‌ین جه‌لال^{۱۱}، عه‌بدوڵا گه‌وه‌هر و هتد. ته‌نانه‌ت نیوی هێندێک له پیاوه‌کانی شوینی ئاماژه‌پیکراو به‌ نیوی ژنه‌کانیانه‌وه‌ ناسراوه‌ وه‌ک حه‌سه‌ن زه‌ریفه‌، عه‌بدوڵا گولباخ و هتد.

پیرۆزی و جیگه‌ و پینگه‌ی کۆمه‌لایه‌تی دایک له لایێک و پیرۆزی و پینگه‌ی رۆح و گیانی مرۆف له لایێکی دیکه‌وه‌ وای کردوه‌ کورد به‌رابه‌ر به‌ ژن و ئاوله‌مه‌ی نیو مندالدا نییه‌وه‌ وشه‌ی

9. Ninsaba

یه‌کیک له ژنخواکان یان ئیزه‌دخاتوونه‌کانی سوومه‌ری؛ خودای داهینان و کشتوکاله‌. خوێندن و نووسینی داهیناوه‌ و خه‌لکیشی فێر کردوه‌. (لوقمانی له لاپه‌ره‌ی ۲۷دا له ئینسیکۆلییدیای باستانه‌وه‌ گێراویه‌ته‌وه‌).

۱۰. گوندی تووارمه‌لا له ناوچه‌ی که‌لاته‌زانی سه‌ر به‌ شاری سه‌نه‌.

۱۱. جه‌لال لێرده‌دا بۆ ژن به‌ کار براوه‌ و له راستیشدا نه‌نکی نووسه‌ری وتاره‌که‌یه‌.

پیرۆز، پڕواتا و بهنرخى «دووگیان»ى بۆ دارپۆزیت. له پرووی پیکهاته و واتای ئەم وشەوه وا دیاره له دواى وشەى ئاوس یان ئافزەوه داهینرايیت، واتە کاتیك كورد ئەزموونییكى بەربلایى سەبارەت بە بابەتە بەرههستهکان بە چنگ خستوو و هیڤى هیڤى بیرى له چه مەك و بابەتە دەرەستهکان کردوو و ئەتوو و بەش بە شانى خۆى وشەى بۆ هیڤى هیڤى یان زۆربەیان داهیناوه. ئەمە دەرەتهنجامى گەشه و پێشکەوتن و پەرەسەندنى بىر و هزرى كورد له کۆمەلگا و هەووهها کراوێبى و پیکه وه ژيانىكى ئاشتیخوازانەبە کە تا رادەپیک له وشەى دووگیاندا بە جوانى دەرەکهوت.

۵-۲- لایەنى زمانناسانەى وشەى دووگیان

دووگیان وشەییكى لێكدراوه کە له دوو پاژى «دوو» و «گیان» پیک هاتوو (رەنگە خۆدى وشەى گیانیى له دوو بەشى «گیا» و «ن» پیک هاتبیت). دوو له زمانى ئاوێستاییدا -کە له کوردییەوه زۆر نزیكە و هیڤى هیڤى و بگره زۆر کەسیش دەلین یەکیکن و ئاوێستایى بە سەرچاوى كوردى دادەنێن- هەبە. ژمارەى دوو «دو / دوَه: dva = دو^{۱۲}» (بهرامى، ۱۳۶۹ / ۲: ۷۸۰؛ خوشحالى، ۱۳۷۹: ۲۰۱) بە هەمان شێوى ئەمرۆکە تۆمار کراوه. وشەى گیانیى له زمانى ئاوێستاییدا بە شێوى «گى / گیه: gaya = جان، زندگى^{۱۳}» (بهرامى، ۱۳۶۹ / ۱: ۴۶۰؛ خوشحالى، ۱۳۷۹: ۲۱۲) هاتوو. کەواپە، ریشهى هەر دوو وشە کە له زمانى ئاوێستاییدا هەبە و دەکرێ بڵین له کوردیشدا هەبوو. بە گریمانەى ئەوهى کە ئەم دوو وشە له زمانى كوردیشدا هەر بەم شێوه بێژە کرايیت، ئەوا دەتوانین بڵین رەنگە رەوتى دارپۆزیتى وشەى دووگیان له زمانى كوردیدا بەم شێوه بوویت:

دوو یان دوو + گیه ← دوو گیه یان دوو گیه ← دوو گیان یان دوو گیان ← دوو گیان یان دوو گیان
بە وتەییكى دیکە، دەتوانین بڵین وشەى دووگیان له سێ بەشى دوو، گیه یان گەى، و ان پیک هاتوو کە بەشى یەكەم و دووهم دوو وشەى سەر بەخۆن و بەشى سێهەمیش پاشگری دارپۆزەرى ناو و ئاوهلناوه. له هەر حالدا، ئەم دوو لێكدانه زۆر له یەك نزیکن و واتای وشەكەش بە پێى هەر دوویان هەر یەك شتە، واتە هیچ جیاوازییەكى واتایى ناییتە ئاراوه.

لێكدان یەكێك له بەرفراوانترین رێکارەکانى پیکهتانی وشە له زمانى كوردیدا یە و بۆ دارپۆزیتى وشە له قەبارەگەلێكى جۆر بەجۆردا كەلێكى لێ وەر دەگیریت. وشەى لێكدراو له زمانى كوردیدا بە چەند شێوه دادەپۆزیت کە یەكێکیان له کۆکردنەوهى ناو یان ئاوهلناو و ژمارە پیکدیت. «هەر وشەییكى لێكدراو لانی كەم له دوو ئەندام پیک دیت. هەر كام لەم دوو ئەندامى لێكدانه دەکریت ناو، ئاوهلناو،

۱۲. ژمارەى دوو

۱۳. گیان، ژبان

ئاوه‌لکردار، ژماره یان ره گ بیټ» (کرمی، ۱۳۹۶: ۱۷۹). ژماره‌کان له پال ئهرکی تایبته به ژماردندا که یه کهم ئهرک و سه‌ره‌کیتیرین ئهرکیان دیتنه هه ژمار، «له پیکهینانی وشه‌گه‌لی دیکه‌ی نه ژمارییندا»^{۱۴} ئهرکیکی گرینگیان هه‌یه» (رحیمی، ۱۳۹۱: ۱۲۸). وا دیاره ئەم جوړه لیکدانه ژماریینه هه له سه‌ره‌تای پیکهاتنی زمانی کوردیی نوږه ئهرکیکی گرینگیی حی‌به‌جی کردبیټ و بو دهربرینی زوړبه‌ی واتا و مه‌به‌ست و بابه‌ته به‌ره‌ست و دهره‌سته‌کان به کار برایت.

بی‌گومان ژماره‌کان به گوږه‌ی گه‌شه‌کردنی میسکی مرؤف، سه‌ره‌تا له دارشتنی وشه‌دا بو بابه‌ته به‌ره‌سته‌کان و ئینجا بابه‌ته دهره‌سته‌کان به کار براون. بو وینه، ژماره‌کان سه‌ره‌تا له وشه‌گه‌لیکی به‌ره‌ست وه‌ک «ده‌لاقه» (ده + لاق + و + ه، واته شتییک که له ده لاق پیک هاتووه)، دوو‌وارد (دوو + وارد، واته دوو شت که یه‌کتر یان شتییک ده‌خۆن = مه‌قه‌ست)، دوولقان (دوو + لق + ان، واته دارپیک که بوووته دوو لقه‌وه یان نامرازپیک پیکهاتوو له دارپیک دوو لق)، چوارچیوه (چوار + چیو + ه، واته شتییک که له چوار چیو پیک هاتووه)، دووملان (دوو + مل و نیشانه‌ی کو، واته دوو کپوی هاوتا که له پال یه‌کتردان و له رووی قه‌باره‌وه وه‌کوو دوو ملن) و هتد.

ئهم وشانه هه‌موویان له سروشت و دهوروبه‌ردا نمینه‌کیکیان (مسداق) هه‌یه که مرؤف ده‌توانیټ به چاو بیبینیټ و بی‌هیچ کیشه‌یییک هه‌ستیان بکات؛ واته به‌ره‌ستن. له هه‌نگاوی دووه‌مدا، کاتییک میسکی مرؤفی کورد گه‌شه‌ی کرد و دهوروبه‌ری خو‌ی باشتر ناسی، به که‌لک‌وه‌رگرتن له پیکهاته و واتای وشه‌ی بابه‌ته به‌ره‌سته‌یه‌که‌مه‌کان، بو دهربرینی واتا په‌ره‌سه‌ندوووه دووه‌م و سیه‌مه‌مه‌کان و هتد وشه‌ی دیکه‌ی دارپشت، واته دوا‌به‌دوا‌ی په‌ره‌پیدانی واتا، ده‌ستی بو دارشتنی وشه‌ بو دهربرینی بابه‌ته دهره‌سته‌کانیش (بو وینه، له درکه، خواستن، خوازه و هتددا) برد. بو وینه، ژماره‌کان له قوناغی دووه‌مدا له وشه‌گه‌لی وه‌ک شه‌شده‌م (شه‌ش + دم، واته که‌سیک زوړ ده‌لیت)، سی‌ته‌نگه (سی + تنگ + ه، واته که‌سیک که خاوه‌ن ورگی زله‌یه و زوړ ده‌خوات)، سی‌ودوو (سی + دوو، واته دوو‌دلی و در‌دۆنگی)، دووبه‌خته‌کی (دوو + به‌خت + ه‌کی، واته هات‌ونه‌هاته و ئاکامی دیار نییه)، دووقو‌لی (دوو + قو‌ل + ی، واته پیکه‌وه یان پیکرا) دهرکه‌وتن و به‌ردوام بو وشه‌ نو‌یکانیش دهرده‌که‌ون. بی‌گومان وشه‌ی دوو‌گیان له ده‌سته‌ی دووه‌مه‌دایه که نیشاندهری ئەزموونییکی دوورودرپژئی کۆمه‌لایه‌تی-زمانین و بو بابه‌ته دهره‌سته‌کان به کار دهرین. هه‌روه‌ها ئەم وشه‌یه نیشان ده‌دات زمانی کوردی له درپژه‌ی ته‌مه‌نی خو‌یدا وه‌ستاو نه‌بووه، به‌لکوو به‌ردوام له جووله و جمشتدا بووه و شان‌به‌شانی کۆمه‌لگا گه‌شه‌ی کردوووه و هه‌رگیز له جووله نه‌که‌وتوووه.

دارشتنی وشە بە زمارە، لە باوەرگەلی دێرین و ئوستورەیی کوردستاندا ڕەنگیان داوەتەووە. بۆ وێنە، لە بەرابەر ئەشکەوتی کەرەفتوو لە شاری دیواندەرەدا تاشەبەردیکی گەورە ھەیە کە لە ڕووالەتدا وەکوو لەشی چوار مەرۆفە. خەلکی ناوچە کە ئەو تاشەبەردە بە چیرۆکی "سێ کەنیشک و خەیات" واتە سێ کچ و خەیات دەناسن. لە باوەرێ ئەواندا ئەم سێ کچە و خەیاتە کە ئاکاری باشیان نەبوو و بەم بۆنەووە بوونەتە کوچک (بەرد). ھەر وەھا دەتوانین نامازە بە ئەستێرە «حەوتەوانان» بکەین کە حەوت ئەستێرە نیو کەوانەیین و لە کوردستاندا ناویانگێکی زۆریان ھەیە و لە وێژە کوردیشدا ڕەنگیان داوەتەووە. لە پال ئەمەشدا، ھیندیک لە ژمارەکان وەک حەوت، چل، و سەدو بیست و ھتد لە زۆری ئایین و باوەر و فەرھەنگەکان و بە تاییەت باوەر و فەرھەنگی کورددا خاوەن لایەنی پیرۆزی و بەھای تاییەت و لە ھیندیک وشە پیرۆزدا بە کار براون کە وشە دووگیانیش دەتوانیت بە کێک لەوانە ببیت.

بە پێی ئەو فەرھەنگ و وشەدانە کوردیانە و ڕووژیندراون، وا دیارە ڕۆلی ژمارەکان لە دارشتنی وشە لە زاراوەکانی ناوئێوە و باشووری زمانی کوردیدا زۆرتر بیت کە ھۆکاری ئەم جیاوازییە خۆی دەتوانیت وەکوو بابەتیکی سەرەکی و تارێک لە بەر چا و بگێریت کە پتر لە تاقەتی ئەم وتارەییە. لە لایێکی دیکەووە، وەھا ڕیکاریک لە زمانیکی وەک فارسیدا زۆر لاوازە و لە چا و زمانی کوردیدا زۆر نییە کە ئەمەش دەبێ لە جیگای خۆیدا لێ بکۆڵیتەووە. ڕەنگە و بگرە بە ئەگەریکی زۆرەووە بتوانیت ھۆکاری ئەم بابەتە لە فەرھەنگدا باشتر بدۆزیتەووە کە زمان و زۆر شتی دیکە کۆمەلگای لە بازنە بەربلاوی خۆیدا لە بەر گرتوووە.

۶- ئەنجام

وشە دووگیان ھەلگر و نیشانەدری کەرتیکی زۆر بچووکی ئەزمون و پاشخانی فەرھەنگی- کۆمەلایەتی ھەرە دەوڵەمەندی کوردە. بە لێکۆڵینەووی وەھا وشەگەلێک دەتوانین مەرۆفی کورد باشتر بناسین و سەبارەت بە مەرۆفناسیی کوردی بریارینکی لەبارتەر بدین و خۆیندەووییکی نوێ لە ئاکارە کۆمەلایەتیەکانی پێشکەش بکەین. ئەم وشەییە لە ئاستیکی زۆر بەرزدا ئاکار و ڕەوشتی کۆمەلایەتی کوردمان بۆ دەردەخات و وەکوو ئاوتنەییکی کۆمەلگای کوردی، دەرخەری ئەم راستییە کە پێگە و ڕیزی مەرۆف لەو کۆمەلگایەدا پارێزراوە.

جۆرەروانیی مەرۆفانە و وشە دووگیان بەرابەر بە دایک و ئاوەلمە، لە چەشنی ڕوانینی پێشکەوتوتری مەرۆف و ھزری مەرۆفە کە پێشانەدری ئەزمونیکێ دوور و درێژی مەرۆفایەتیە و لە شوێن ڕوانینی فیزیۆلۆژیانە سەرەتاییدا دەرکەوتوووە. ڕوانینی فیزیۆلۆژیانە تاییەت بە بابەتی

بەرھەست و ڕوانینی مرۆفانەش تاییبەت بە بابەتی دەرھەستە؛ واتە کاتیکی کورد وشەى دووگیانی دەرشتوووە کە بۆ پەردەدان بە واتا و ھەرۆھا دیاردەى وشەدارپێژى، قوناغیکی سەرەکی تێپەراندوووە. لە پال ئەوەشدا، ئەم وشەییە پێشان دەدات زمانی کوردی لە درێژەى تەمەنى خۆیدا وەستاو نەبووە و بەردەوام لە جوولە و جەشتدا بووە و شان بەشانی کۆمەلگا گەشەى کردوووە و ھەرگیز لە جوولەى سەرشتی خۆى نەکەوتوووە. بە ڕوونى دیارە مرۆفی کورد، وەکوو ئامیژێکی ھەلگر سەبیری ژنى دووگیانی نەکردوووە، بەلکۆ لە ئەوپەرى رێژ و مرۆفایەتییەووە بۆ ئەو دۆخەى ڕوانیووە. ھەرۆھا، رێژێکی مرۆفانەى بەرابەر بە ئاوەلمەشى دەربرپووە، واتە لە یەكەم چرکەساتەکانى ھەبوونییەووە لە منداڵدانى دایکیدا وەکوو مرۆفیکى خاوەن ڕۆح و گیان چاوى لى کردوووە.

رەنگە میژووی داھینانى وشەى دووگیان بۆ سەردەمى دایکسالارى بگەریتتەووە؛ واتە سەردەمى کە دایک لە بنەمالەدا ھەرۆھا خاوەن پینگە و رێژێکی تاییبەت بوو. ھەرۆھا، رەنگە ئەم وشەییە لە لایەن ژنانەووە داھیناىت و وەکوو میراتیکی سەردەمى دایکسالارى لە زماندا ماىتتەووە. کەواى، کاتیکی دایک سالارى بنەمالە و کۆمەلگا و ھەرۆھا ژنانیش لە داھینانى زمانى کالى سەرەتاییندا رۆژێکی سەرەکیان ھەبوویت، ئەوا بە ئەگەریکی زۆرەو دەتوانین بڵین تەمەنى خودى وشەى دووگیان، یان بێر و ڕوانینی پشتمەوى ئەم وشە و ھەرۆھا واتا و ویناکەى، لانی کەم میژوویکی دوو تا سەھزار سالەى ھەبە. لە پال ئەمەشدا دەتوانین بڵین لایەتیکى پیرۆز لە وشەى دووگیاندا ھەبە کە سەردەمى دایکخوایى و ژنخوایى لە کوردستانى دێریندا وە بێر دیتتەووە.

رۆلى ژمارە لە دەرشتنى وشەى دووگیاندا بەرچاوە. ھیندیک لە ژمارەکان لە زۆربەى ئایین و باوەر و فەرھەنگەکان و بە تاییبەت باوەر و فەرھەنگى کورددا خاوەن لایەتیکى پیرۆزى و بەھای تاییبەتن و لە ھیندیک وشەى پیرۆزدا بە کار براون کە وشەى دووگیانیش دەتوانت یەکیک لەو وشە پیرۆزانە بێت. وا دیارە بازەنى بەکارھینانى وشەى دووگیان و ھەرۆھا وشە ژمارینیەکانى دیکە، لە زاراوەى کوردی ناوەراست و خواریندا بەرفراوانتر لە زاراوەى باکوورى بێت. لیکۆلینەووە ئەم وشەییە و ھاوشیووەکانى دەتوانت یارمەتییەکی لەبارى زانایانى زمانناسیى مرۆفناسانەدا^{۱۵} بەدات تا ئەنجامیکی راستەقینەتر سەبارەت بە زمان و مرۆف و پەيوەندى ئیوانیان پێشکەش بکەن.

وەکوو دواىین وتە، بەستینی داھینانى وشەى دووگیان، ھەم لە بارى زمانى و ھەم لە بارى فەرھەنگى کۆمەلایەتییەووە لەبار بوو؛ واتە ئەگەر فەرھەنگى دایکسالارى و پیکەووبوون و ھەلکردن لە ئاستیکى زۆر پێشکەوتوودا نەبواى و ریکارە زمانییەکانى دەرشتنى وشە و دیرایشى زمانى کوردى ریکایان بە مرۆفی کورد نەدابایە، ئەوا وشەییکی وەک دووگیان لە بێر و ھزرى کورددا نەدەئافریندرا

و جیگا کەشی لە خەزینەى وشەدانى زمانى کوردیدا خالى دەما. ئە گەر تەمەنى دوو گیان یان واتا و ویناکەى پشتهوێى زۆر کۆنیش نەبیت، ئەوا لە بەها و بایەخەکەى شتیک کەم ناییتەوه، بە لکۆو شکۆمەندییەکەى بۆ هەر بیسەرێک دیاره و دەرخرى ئەو چیژ و بێر و جیهانیینییه زۆر مروفانهیه کە لە دلی فەرهنگی کوردەوه هاتوووه و لە میژوهه له زمانى کوردیدا پارێزراوه.

سەرچاوهکان

ئەلف. کوردی

قورئانى پیرۆز. (۱۳۸۸) وەرگێڕانى عەبدولرەحمان شەرەفکەندى (هەژار)، چاپى یەكەم، تاران: ئیحسان.

حەمەرپەش، سۆران. (۲۰۲۲). *میژووی نزر و نەگێردراوی کورد*، چاپخانهی پیرەمیژد، چاپی یەكەم، سلیمانی: پیرەمیژد.

زەبیحی، عەبدولرەحمان. (۱۴۰۲). *میژووی زمانى کوردی*، چاپی یەكەم، مەهاباد: رازە.

شوانی، رەفیق. (۲۰۰۱). *چەند بابەتیکی زمان و ریزمانى کوردی*، چاپی یەكەم، هەولێر: موکریانی.

شیخ تەیب، شەهاب. (۲۰۱۴). *دەرباری زمانەوانى*، چاپی یەكەم، هەولێر: نارین.

عەبدوللا پوور، هەژیر. (۲۰۰۸). *فەرهنگی هەژیر*، چاپی یەكەم، هەولێر: موکریانی.

فەرهنگی *زانستگای کوردستان* (۱۳۹۷) سەرنفیسار: ماجد مەردووخ پوچانی، چاپی یەكەم، (۳ بەرگ) چاپی یەكەم، سنە: زانستگای کوردستان.

کەرەمى، سەعید. (۱۳۹۶). *وشەناسى زمانى کوردی*، چاپی یەكەم، سنە: زانستگای کوردستان.

کەمانگەر، فەردین. (۲۰۱۴). «زمان پیناسەى گەلانە»، *رامان*، ژ. ۲۰۹، ل. ۱۰۷-۱۰۹.

لوقمانى، رەحیم. (۱۴۰۲). *ژنخواکانى کوردستانى دێزین و ئەفسانەى گیل گامیش*، چاپی یەكەم، سەقز: خانى.

نەه‌وازادە، عەلى. (۲۰۰۵). *فەرهنگی کوردیى هەرمان*، چاپی دووهم، هەولێر، وەزارەتى پەرورەدە.

نیزامەدین، فازل. (۲۰۰۳). *فەرهنگی ئەستێرە گەشە*، چاپی سێهەم، هەولێر، وەزارەتى پەرورەدە.

ب. فارسی

ابراهیم پور، محمدتقی. (۱۳۷۳). *واژەنامە فارسی-کوردی*، چاپ اول، تهران: ققنوس.

باطنى، محمدرضا. (۱۳۷۴). *مسائل زبانشناسى نوین (ده مقاله)*، چاپ چهارم، تهران: آگاه.

- پوتر، سیمون. (۱۳۸۱). *زبان و فکر*، (گزیده مقالات مجله فرهنگ و زندگی)، ترجمه فریدون سالک و نادر ابراهیمی، چاپ اول، تهران: وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی.
- بهرامی، احسان. (۱۳۶۹). *فرهنگ واژه‌های اوستا بر پایه فرهنگ کانگا و نگرش به فرهنگ‌های دیگر*، (۲ جلد)، چاپ اول، تهران: بلخ.
- تاجفر، فریده و مریم آقایی بجستانی و محمد روحانی مقدم. (۱۳۹۸). «تاملاتی فقهی در سن ولوج روح در جنین با تاکید بر آیات قرآن»، فصلنامه *قه و مبانی حقوق اسلامی*، سال دوازدهم، ش. ۴، صص. ۴۹-۶۲.
- تکمیل‌همایون، ناصر. (۱۳۸۱). «گفتاری در جامعه‌شناسی زبان»، *زبان‌شناسی و جامعه‌شناسی (گزیده مقالات مجله فرهنگ و زندگی)*، تهران: وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی.
- توسلی، غلامعباس. (۱۳۸۶). *جستارهایی در جامعه‌شناسی معاصر*، تهران: حکایت قلم نوین.
- حبیبی، محمد. (۱۳۷۸). *خصائص مدیران فرهنگی*، تهران: تبیان.
- خوشحالی، بهزاد. (۱۳۷۹). *زبان‌شناسی کرد و تاریخ کردستان*، چاپ اول، همدان: فن‌آوران.
- رحمانی، جبار. (۱۳۹۲). «فرهنگ‌شناسی: میان‌رشتگی و علم انسان‌شناسی». فصلنامه *مطالعات میان‌رشته‌ای در علوم انسانی*، دوره پنجم، ش. ۳، صص. ۱-۱۹.
- رحیمی، محمد. (۱۳۹۱). *توصیف ساختارهای گویش سورانی زبان کردی*، چاپ اول، سنندج: شیخی.
- رضوی، عبدالحمید. (۱۳۹۲). «تاملی بر مناسبت فرهنگ، زبان و آموزش»، *مطالعات فرهنگی و ارتباطات*، ش. ۳۰، صص. ۱۱-۳۱.
- ساریخانی، عادل و حسین محمدی درح و قاسم اسلامی‌نیا. (۱۳۹۹). «بررسی تطبیقی زمان ولوج روح در اسلام و سایر ادیان»، فصلنامه *پژوهش تطبیقی حقوق اسلام و غرب*، سال هفتم، ش. ۱، صص. ۱۱۹-۱۴۰.
- سبکتکین، قربان‌علی و زهرا خسروجری. (۱۳۹۲). «فرهنگ، زبان و آموزش»، *مطالعات فرهنگی و ارتباطات*، سال نهم، ش. ۳۰، صص. ۵۷-۷۳.
- سلمانی‌نژاد مهرآبادی، ساغر و رشید شکری. (۱۳۹۹). «جایگاه کهن‌الگوی اصل مادینه در اشعار شیرکو بی‌کس»، *پژوهشنامه ادبیات کردی*، ش. ۱۰، صص. ۱-۱۶.
- سهرابی، رضا و جعفر سریش‌آبادی. (۱۳۹۰). *فرهنگ گروس*، چاپ اول، سنندج: دانشگاه کردستان.
- گرگی، مرضیه و امید پورکلهر. (۱۳۹۲). «نگاه انسان‌شناسی به زبان و فرهنگ عامه»، *مطالعات فرهنگی و ارتباطات*، سال نهم، ش. ۳۰، صص. ۱۷۹-۲۰۱.

قرشی، امان‌الله. (۱۳۸۱). *انسان و زیان*، چاپ اول، تهران: فرس.
نراقی، احسان. (۱۳۸۶). *علوم اجتماعی و سیر تکوینی آن*، چاپ چهارم، تهران: فرزانه روز.